

עֲזְרֵי תַעֲמֵם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׂחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּין שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל- 29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּת רִיחַ פֶּלֶל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכָּ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבָּד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבָּד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ"ק

◆ קוֹנְטְרָס מְסַפֵּר 4 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה נחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בְּפֶתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנִים שְׂאֲבִינוּ לְכָבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נְהִיגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סְפָרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכַשְׁמַחְלָקִים ל־29 אֲנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ־20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זְהַר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמִיד מְצַטְרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנַחֲשֵׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה. וְכַךְ כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנָם סֵט פְּזוּה, וַיַּחְלֵק ל־29 אֲנָשִׁים שְׂיַלְמָדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכַךְ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאֵי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתָּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוּשָׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוּשָׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעֻלּוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זְהַר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחְלֵק ל־29 אֲנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאֵי יְהִיָּה עָלָיו גְּדוּל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרַשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמְרָא אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכְּוּ לְקַרֵּב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכְּוּ שְׂרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי בְּעַצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת לְמַעְלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְדָּם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחֲלוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפָּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרָה הַזְהַר הַקְדוּשָׁה לְעֻלּוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֻלּוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאֵי הוּא רַבִּי שְׂמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחִק", שְׂבִזְכוּת שְׁלוֹמִידִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זְכוּתוֹ יְגוּ עָלֵינוּ אֲמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצִרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֵתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיָן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי (703), כִּי בְזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכַּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רַאשֵׁי תַבּוֹת רַשְׁבֵּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וְגַשְׂמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאֵלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּים פְּמָה שְׂרוּצָה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוּצָה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוּתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל פַּח זְכוּת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מִיּוֹצֵאֵי חֲלָצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סְפָר הַזְהַר, יְפִקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אֲמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובזהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכנן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהף לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' ק"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה שיהיה הוא - ראשי תבות משה - שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מִשְׁכַּן וְגו', וְהִיא ה' שֶׁל הַיּוֹם
הַשְּׁשִׁי. וּמִשּׁוֹם זֶה, אָף עַל גַּב
שְׂאוּמְרִים אֵין דּוֹרְשִׁים בְּמִרְכַּבָּה
בְּיַחֲד, חֲזֹר וְאָמַר, אֲלֵא אִם כֵּן
הָיָה חֲכָם וּמִבֵּין מִדְּעֵתוֹ. שׂוּדָאֵי
בְּאַלְהַּ הַשְּׁלֵשׁ דּוֹרְשִׁים בְּמִרְכַּבָּה
בְּיַחֲד, וּבְלֵא אֵלוֹ הַשְּׁלֵשׁ אֵינוֹ
יַחֲזִיר שְׁלוֹ, וְזֵהוּ סוּד, שֶׁהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה אַחַד עִם
שְׂכִינְתּוֹ.

וּבְשֵׁהוּא לְמַטָּה בְּמִטְטְרוּ"ן בְּלִי
שְׂכִינְתּוֹ, מִשְׁתַּנָּה בּוֹ, וּמִשּׁוֹם זֶה
אָמַר אֱלִישֶׁע אַחֵר, שְׂמָא חֶס וְשְׁלוֹם יֵשׁ
שְׂתֵי רְשׁוּת, וּמִשּׁוֹם כִּד אָמַר אֵל תְּמִירַנִי
בּוֹ, כִּי שְׂמִי בְּקִרְבּוֹ, מִשּׁוֹם שְׂמִטְטְרוּ"ן
הוּא שְׂנֵי לְמַלְךָ. וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה בְּלִי
בְּעֵלְהָ, נִקְרָא הַמְּלָאךְ הַזֶּה מִשְׁנָה
לָהּ, וּמִשְׁתַּנִּית, שְׁלֵא יוֹדְעִים בָּהּ
הַחֲזִילוֹת וּמָה שֶׁהִיא גְבִירָה.
וּבְמָה הִיא מִתְּכַסֶּיָא? בְּאוֹתָהּ
שְׁנַקְרָאת אִמָּה.

וְזֵהוּ שְׂאָמַר הַפְּתוּב וְכִי יִמְכֹר
אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה. אִישׁ - זֶה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בֵּיתוֹ - זֶה
שְׂכִינָה, לְאִמָּה - בֵּית זִוּגוֹ שֶׁל
מִטְטְרוּ"ן, שֶׁהִיא מִיטְטְרוּ"ן
בְּתוֹסְפַת יו"ד, שֶׁשְׂפָחָה רְעָה
הִיא אִמָּה שֶׁל עֶרֶב רַב, וּמִשּׁוֹם
אוֹתָהּ שְׂפָחָה רְעָה וּבְנִיָּה לֹא
מְפִירִים אוֹתָהּ, הִיא מְכַסֶּה כְּעֶבֶד
שֶׁלָּה כְּמוֹ הַנְּשֻׂמָה לַגּוֹפָא.

וּבְנִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁלֹּא חֲזָרָה
לְמַלְכוּתָהּ בֵּית הַמְּלָךְ וְלֹא יִצְאָה
מֵאוֹתוֹ הַגּוֹפָא, לֹא יִצְאָה חֲפְשִׁית,
וּבְגִלְלָה נֹאמַר בְּהֶם עֲבָדִים הֵיינו
לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם, מִשּׁוֹם שֶׁהִיוּ
תַּחַת רְשׁוּת אוֹתוֹ עֶבֶד, וּמִשּׁוֹם
זֶה אָמַר פְּרַעַה בְּמִקּוֹם הַזֶּה, לֹא
יִדְעֵתִי אֶת יְהוָה, וְגַם אֶת
יִשְׂרָאֵל לֹא אֶשְׁלַח, וּמִשּׁוֹם זֶה
יִצְאוּ בְּמִנוּסָה כְּעֶבֶד שְׂאֵין לוֹ
כֶּתֶב שְׁחֲרוּר וּבִרְחַ מְאֹדוֹנוֹ.
אֲבָר בְּגֵאָלָה הָאֲחֵרוֹנָה לֹא

וְאִיהִי ה' דְּיוֹם הַשְּׁשִׁי, וּבְגִין דָּא אָף עַל גַּב
דְּאִמְרִינָן אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמִרְכַּבָּה בְּיַחֲד, חֲזֹר
וְאָמַר אֲלֵא אִם כֵּן הָיָה חֲכָם וּמִבֵּין מִדְּעֵתוֹ,
דְּוִדָּאֵי בְּאֵלֵין תְּלַת דּוֹרְשִׁין בְּמִרְכַּבָּה בְּיַחֲד,
וּבְלֵא אֵלֵין תְּלַת לֹאוֹ אִיהוּ יַחֲזִיר דִּילֵיהּ, וְדָא
אִיהוּ רְזָא, דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא
חַד בְּשְׂכִינְתֵיהּ.

וְכִד אִיהוּ לְתַתָּא בְּמִטְטְרוּ"ן בְּלֵא שְׂכִינְתֵיהּ,
אֶשְׁתַּנִּי בֵיהּ, וּבְגִין דָּא אָמַר אֱלִישֶׁע אַחֵר,
שְׂמָא חֶס וְשְׁלוֹם שְׂתֵי רְשׁוּת יֵשׁ, וּבְגִין דָּא
אָמַר אֵל תְּמִירַנִי בּוֹ, כִּי שְׂמִי בְּקִרְבּוֹ, בְּגִין
דְּמִטְטְרוּ"ן אִיהוּ שְׂנֵי לְמַלְךָ, וְכִד אִיהִי
שְׂכִינְתָא בְּלֵא בְּעֵלְהָ, אֶתְקַרֵי הִיא מְלָאךְ מִשְׁנָה
לָהּ, וְאֶשְׁתַּנִּיאַת דְּלֵא אֶשְׁתַּמוּדְעִין בָּהּ חֲזִילִין,
וּמָה דְּאִיהִי מִטְטְרוּנִיתָא, וּבְמָאֵי הִיא מִתְּכַסֶּיָא,
בְּהֵיָא דְּאֶתְקַרִיאַת אִמָּה.

וְדָא הוּא דְּאָמַר קְרָא (שְׁמוֹת כ"א יג) וְכִי יִמְכֹר
אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה, אִישׁ דָּא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, בֵּיתוֹ דָּא שְׂכִינְתָא, לְאִמָּה בֵּית זִוּגֵיהּ
דְּמִטְטְרוּ"ן, דְּאִיהִי מִיטְטְרוּ"ן בְּתוֹסְפַת יו"ד,
דְּשְׂפָחָה בִישָׂא הִיא אִמָּה דְּעֶרֶב רַב, וּבְגִין
דְּהֵיָא שְׂפָחָה בִישָׂא וּבְנֵהָ לֹא אֶשְׁתַּמוּדְעִין
בָּהּ, אִיהִי מִתְּכַסֶּיָא כְּעֶבֶדָּא דִּילָהּ, כְּנִשְׂמָתָא
בְּגוֹפָא.

וּבְנִיּוֹתָא קְדָמָא דְּלֹא חֲזָרַת לְמַלְכוּתָהּ
בֵּרְתָא דְּמַלְפָא, וְלֹא נִפְקַת מֵהֵוּא
גּוֹפָא, לֹא נִפְקַת חֲפְשִׁית, וּבְגִינָהּ אֶתְמַר בְּהוּן,
עֲבָדִים הֵיינו לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם בְּגִין דְּהוּוּ תַּחַת
רְשׁוֹ דְּהֵוּא עֶבֶד, וּבְגִין דָּא אָמַר פְּרַעַה בְּהֵיָא
אֶתֵר לֹא יִדְעֵתִי אֶת יְיָ, וְגַם אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא
אֶשְׁלַח (שְׁמוֹת ה' ב), וּבְגִין דָּא נִפְקוּ בְּמִנוּסָה,
כְּעֶבֶדָּא דְּלִית לֵיהּ כְּתָב חֲרוּר וּבִרְחַ מְרַבּוּנֵיהּ.
אֲבָר בְּפוּרְקָנָא בְּתַרָּא לֹא נִפְקַת בְּרְתָא,

יוצאת הכת בעבד הזה כמו שפחה, אלא בקדוש ברוך הוא, משום שתורה, שהיא חרות, היא עמה בגלות האחרונה, שהיא חרות שלה, מה שלא היה כף בגולה הראשונה, שלא היה לה ולבניה תורה שהיא חרות, שתורה היא ודאי חרות, במלכות שלה, בכבוד שלה. זהו שכתוב יקרה היא מפנינים, ומשום זה לא תצא כצאת העבדים. וזה שאמר פי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו, פי הלך לפניכם יהוה. יהוה ודאי, הוא יקים אותם מהעפר, והוא מאיר על פני ישראל, ובו נודעים פל העולמות שהם זרע ברך ה'.

והתפשט הקדוש ברוך הוא מפל הפנויים ומרפכות של מטטרוין, שהם כוז'ו במוכס'ז כוז'ו מצפ'ץ, ונאמר בו ולא יכנף עוד מוריד והיו עיניך ראות את מוריד. באותו זמן פי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון, והתפשט מרפכות שלמטה והתלבש במרפכה שלו, שהיא אדנ'י. שם המרפכה זה יהוה, פנוי זה אלהים, שעולה לחשבון אהיה אדנ'י, והוא פנוי של שני השמות הללו, ובו הם מתפסים.

אהיה הוא יהוה, שהוא כלול משה צדדים שבהם חותם ששה צדדים, והם: יהוה הווי והווי וייה הייו יוה. יהוה נוטל לו ימין, שהוא חסד, וחותם בו לחכמה, ובו הרוצה להחפים ידרים. הווי נוטל לשמאל, שהוא גבורה, וחותם בו לעשר, ובו הרוצה להעשיר יצפין. והווי פנה למזרח ונוטל לו עמוד האמצעי, וחותם בו בנים. וייה נוטל לו ירך ומסתכל

בהאי עבדא כשפחה, אלא בקודשא בריך הוא, בגין דאורייתא דאיהי חירו, איהי עמה בגלותא בתראה, דאיהי חירו דילה, מה דלא היה הכי בגלותא קדמאה, דלא היה לה ולבנהא אורייתא דאיהי חירו, דאורייתא ודאי איהי חירו, במלכותא דילה ביקרא דילה, הדא הוא דכתיב (משלי ג טו) יקרה היא מפנינים, ובגין דא לא תצא כצאת העבדים (שמות כו ז), ודא הוא דאמר פי לא בחפזון תצאו, ובמנוסה לא תלכו, פי הולך לפניכם יהוה (ישעיה נב יב). יהוה ודאי איהו יוקים לון מעפרא, ואיהו נהיר על אנפוי דישראל, וביה אשתמודעין פל עלמין דאינון (שם סא ט) זרע ברך יהוה.

ואתפשט קודשא בריך הוא מפל פנויין, ומרפכות דמטטרוין, דאינון כוז'ו במוכס'ז כוז'ו, מצפ'ץ, ואתמר ביה (ישעיה לב) ולא יכנף עוד מוריד, והיו עיניך ראות את מוריד, בההוא זמנא, פי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון (שם לב ט), ואתפשט מרפכות דלתתא, ואתלבש במרפכה דילה דאיהי אדנ'י, שם המרפכה דא יהוה, פנוי דא אלהים, דסליק לחשבון אהיה אדנ'י, ואיהו כנוי דתרין שמהן אלין וביה אתפסין. אהיה איהו יהוה, ו' דאיהו כלילא דשית סטריין, דבהון חתים שית סטריין, ואינון יהוה הווי והווי וייה הייו יוה, יהוה נטיל ליה ימינא דאיהו חס'ד, וחתיים ביה לחכמתא, וביה הרוצה להחפים ידרים. (ד' טו ע"ב) הווי נטיל לשמאלא דאיהו גבורה, וחתיים ביה לעותרא, וביה הרוצה להעשיר יצפין, והווי פנה למזרח, ונטיל ליה עמודא דאמצעיתא, וחתיים ביה פני, וייה נטיל ליה נוטל לו ירך ימין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הייו

וְצִיּוּרָא דִּילִיָּה פְּגוּוֹנָא דָּא דָּא אִיהִי דִּיּוֹקְנָא
 דְּקִמְץ ד, דְּאִיהוּ נִיצוּץ וְרְקִיעַ, נִיצוּץ
 אִיהוּ כְּכַב, וְעִלְיָה אֲתָמַר (במדבר כד יז) דְּרַךְ כְּכַב
 מִיַּעֲקֹב, רְקִיעַ וְקַם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל, נִיצוּץ אִיהוּ
 כְּכַב חֲמָה דְנִהָרָא בְּרְקִיעָא, עֵטְרָה עַל רִישִׁיָּה,
 לְתַתָּא אֲתַפְּלַג א פְּגוּוֹנָא דָּא סִיְהָרָא דְתַחֲתוֹת
 רְקִיעַ וְתַרְוִיָּיהוּ בְּצִיּוּרָא דָּא פִּד יִיתִי
 סְמָא"ל לְאַסְתַּפְּלָא בְּהַ לְתַתָּא אֲסְתַּפְּלַת לְעִילָא,
 וְאַתְפְּסִיאַת אֲנַפְּהָא מִנִּיָּה, וְהִדְרַת אֲנַפְּהָא מִנִּיָּה
 לְתַתָּא, וְאִיהִי אֲתַרְחַקָּא מִנִּיָּה.

בְּתַהוּא זְמַנָּא, תְּקַעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפֵר בְּפֶסֶה לְיוֹם
 חֲגֻנּוּ (תהלים פא טז), בְּאֵן יִרְחָא, בִּירְחָא
 דְּאַתְפְּסִיאַ בִּיָּה סִיְהָרָא, וּמֵאֵן הוּא דְמַכְסִי עֲלֵהּ
 יְהוּ"ה, דִּכְן סָלִיק א בַּחֲשׁוֹן, י' לְעִילָא י'
 לְתַתָּא ו' בְּאַמְצָעִיתָא, וְאִיהוּ נָטִיר לָהּ, הֲדָא
 הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מב י) אֲנִי יְהוּ"ה הוּא שְׁמִי
 וְכו'.

ב הַיִּכְלָא לְנִקְוָדָה, גַּג דִּילָהּ אִיהוּ רְקִיעַ,
 וְאִיהוּ פִּתְחָא - עִלְיָה אֲתָמַר (תהלים קד ב) נוֹטָה
 שְׁמַיִם פִּירִיעָה, וְאִיהוּ ו' דְּמַכְסִי עַל נִקְוָדָה
 עֲלָאָה וְתַתָּאָה וְאַמְצָעִיתָא, פְּגוּוֹנָא דָּא ו' (נ"א)
 (א) (נ"א ב).

צ תְּרִין נְצוּצוֹת דָּאֵת צ אִינוּן צַר"י, תְּרִי רֵאשִׁין
 דְּצ אִינוּן תְּרִין דְּע'.

ש אֵית לָהּ תְּלַת רֵאשִׁין, וְאַנוּן סְגוּ"ל, וְאַנוּן
 תְּלַת נִקְוִדִין שַׁר"ק. ז (נ"א ו') רִישָׁא דִּילָהּ
 חֲל"ם חִיר"ק שׁוּר"ק בּו', קוּצָא מְלַגָּאוּ
 חִיר"ק קוּצָא דָּאֵת ג', וְכִלָּא אֲתַרְמִיז בָּאֵת א,
 נִקְוָדָה לְעִילָא חֲל"ם נִקְוָדָה לְתַתָּא חִיר"ק
 בְּאַמְצָעִיתָא שׁוּר"ק פְּגוּוֹנָא דָּא ו', וְעוּד תְּרִין
 נִקְוִדִין דָּאֵת א אִינוּן צַר"י, וְאַינוּן שְׁב"א,
 וְאַינוּן בְּדִיּוֹקְנָא אַחְרָא א, פְּגוּן י' לְעִילָא, ו'
 בְּאַמְצָעִיתָא, ד' לְתַתָּא, א (נ"א ד) אִיהוּ קוּצָא לְעִילָא, קוּצָא לְתַתָּא, קוּצָא

וְצִיּוּרָא שְׁלוֹ פְּמוֹ זֶה: . זוּהִי
 דְמוּת הַקִּמְץ, שֶׁהוּא נִיצוּץ
 וְרְקִיעַ. הַנִּיצוּץ הוּא כּוֹכֵב, וְעֲלִיו
 נֶאמַר דְּרַךְ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב. רְקִיעַ -
 וְקַם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל. נִיצוּץ הוּא
 כּוֹכֵב חֲמָה שְׁמַאִיר בְּרְקִיעַ,
 וְעֵטְרָה עַל רֵאשׁוֹ לְמִטָּה נִחְלָק א
 כּוּה: , לְכַנֵּה שְׁמַתַּחַת הַרְקִיעַ,
 וּשְׁנֵיָּהֶם בְּצִיּוּרָא זֶה: כְּשִׁיבָא
 סְמָא"ל לְהַסְתַּפֵּל בְּהַ לְמִטָּה,
 מְסַתַּפְּלַת לְמַעְלָה וּמְכַסֶּה אֶת
 פְּנֵיָּה מִמְּנוּ, וּמַחְזִירָה פְּנֵיָּה מִמְּנוּ
 לְמִטָּה, וְהִיא מְתַרְחַקַת מִמְּנוּ.
 בְּאִתּוֹ זְמַן, תְּקַעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפֵר
 בְּפֶסֶה לְיוֹם חֲגֻנּוּ. בְּאִיָּה חֲדָשׁ?
 בַּחֲדָשׁ שְׁבוּ מִתְפַּסֶּה הַלְּבָנָה. וּמִי
 הוּא שְׁמַכְסֶה עֲלֵיהּ? יְהוּ"ה, שְׁפָן
 עוֹלָה א בַּחֲשׁוֹן: י' לְמַעְלָה, י'
 לְמִטָּה, ו' בְּאַמְצָע, וְהוּא שׁוֹמֵר
 אֹתָהּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹכ אֲנִי ה' הוּא
 שְׁמִי וְכו'.

ב - הַיִּכְלָ לְנִקְוָדָה, הַגַּג שְׁלָהּ הוּא
 רְקִיעַ, וְהִיא פִּתְחָא. - עֲלִיו נֶאמַר נוֹטָה
 שְׁמַיִם פִּירִיעָה, וְהוּא ו' שְׁמַכְסֶה עַל
 הַנִּקְוָדָה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה
 וְהַאֲמְצָעִית, כְּמוֹ זֶה: ו' (א) (ב).
 צ - שְׁנֵי נִיצוּצוֹת שֶׁל הָאוֹת צ'
 הֵם צִירִי. שְׁנֵי הָרֵאשִׁים שֶׁל צ'
 הֵם שְׁנַיִם שֶׁל ע'.

ש - יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים, וְהֵם
 סְגוּ"ל, וְהֵם שְׁלֹשׁ נִקְוֹדוֹת שַׁר"ק,
 ז' (ה) הָרֵאשׁ שְׁלָהּ חֲל"ם חִיר"ק
 שׁוּר"ק בּו', קוּץ מְבַפְּנִים, חִיר"ק
 קוּץ שֶׁל אוֹת ג', וְהַכֵּל נִרְמָז
 בְּאוֹת א'. נִקְוָדָה לְמַעְלָה - חֲל"ם,
 נִקְוָדָה לְמִטָּה - חִיר"ק, בְּאַמְצָע -
 שׁוּר"ק, כְּמוֹ זֶה: ו' וְעוּד שְׁתֵּי
 נִקְוֹדוֹת שֶׁל אוֹת א', הֵם צִירִי
 וְהֵם שְׁב"א, וְהֵם בְּדְמוּת אַחֲרַת
 א, כְּמוֹ י' לְמַעְלָה, ו' בְּאַמְצָע, ד'
 לְמִטָּה. א (ה) הִיא קוּץ לְמַעְלָה,
 קוּץ לְמִטָּה, קוּץ בְּאַמְצָע, וְהוּא

בְּאַמְצָעִיתָא, ד' לְתַתָּא, א (נ"א ד) אִיהוּ קוּצָא לְעִילָא, קוּצָא לְתַתָּא, קוּצָא

סגול והוא שור"ק שלש נקודות, הפל הוא א. האותיות האחרות - היכלות וכסויים לאותיות הללו, והפל מרקם ומציר בפסא. ו' - שש דרגות לפסא. ס' - ששים גלגלי הפסא. שאותיות התורה נאמר בהן, אין מקדם ומאחר בתורה, אבל בפסא - כלם מתקנים פראוי, וסוד זה נמסר לחכמי לב.

ענין אחר, והמשכלים יזהרו - אלו הם אותיות, שהיה להם שכל להכנס לפני המלך פל אחת על תקוניה. מצד של גבורה נכנסו כלן למפרע, משום שהיא זרוע שמאל תשר"י, וזה בראשי"ת - ב"א תשר"י, בגלל שבמדת הדין נברא העולם, ומשום זה נכנסו למפרע, והרי פרשוה שבימין נברא העולם וכו' נכנסו אותיות פסדרן, וסוד הדבר - אמרתי עולם חסד יבנה. ולכן כשנכנסו האותיות למפרע, ומתם פסדרן, לא רצה הקדוש ברוך הוא לברא בהן את העולם, עד ששתף אותן בימין ובשמאל וברא בהן את העולם. נטר א"ב מפסדרן, ונטל תשר"י מלמפרע, ושתף בהן האות י' משמו, וברא בהם את העולם כדי שיתקיים הבנין, והם אב"י תשר"י. אב"י - אשר בידו נפש כל ח"י, ת' - תורת ה' תמימה, ש' - שבת, ר' - ראשית חכמה יראת ה'. ובכלם לא רצה להתחיל אלא באות ב', משום שהוא בנין אב, בנין העולם, ובה התחיל להתחיל, משום שבה עתיד לבנות ירושלים, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. שאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. ובנין התורה והעולם באות ב' עתיד להבנות, ועליה קים העולם, ובאותו זמן

באמצעיתא, ואיהו סגול ואיהו שור"ק תלת נקודין, פלא איהו א, אתון אחרנין היכלין וכסויין לאלין אתון, וכלא איהו מרוקם (ד) טו"ט א) ומצוייר בכרסיא, ו' שית דרגין לכרסיא, ס' שתין גלגלי דכרסיא, דאתון דאורייתא אתמר בהון אין מוקדם ומאחר בתורה, אבל בכרסיא פלהו מתתקנן פדקא יאות, ורזא דא לחכימי לבא אתמסר.

דבר אחר והמשכלים יזהרו, אלין אינון אתון, דהוה לון שכל לאעלא קדם מלפא, כל חד על תקונוי, מסטרא דגבורה עאלו פלהו למפרע, בגין דאיהי דרועא שמאלא תשר"י, ודא איהו בראשי"ת ב"א תשר"י, בגין דבמדת הדין אתברי עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, והא אוקמוהו דבימינא אתברי עלמא, וביה עאלו אתון פסדרן, ורזא דמלה אמרתי עולם חסד יבנה (תהלים פט א), ובגין דא פד עאלו אתון למפרע, ומנייהו פסדרן, לא בעא קודשא בריך הוא למברי בהון עלמא, עד דשתף לון בימינא ושמאלא וברא בהון עלמא.

נטר א"ב מפסדרן, ונטל תשר"י מלמפרע, ושתף בהון את י' מן שמייה, וברא בהון עלמא, בגין דיתקיים בניינא, ואינון אב"י תשר"י, אב"י אשר בידו נפש כל ח"י, ת' תורת יהו"ה תמימה, ש' שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובכלהו לא בעא למתחל אלא באות ב', בגין דאיהו בנין אב, בניינא דעלמא, ובה שארי למתחל, בגין דבה עתיד למבני ירושלים, כמה דאת אמר (תהלים קמד ב) בונה ירושלים יהו"ה, דאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו (שם קכז א), ובניינא דאורייתא ודעלמא באות ב' עתידה למבני,

שנכניתי, כאלו שבאותו זמן יבדא העולם ויבנה. וזה בראשית ברא אלהים. אבל כשחרב בית ראשון, כאלו היה העולם תהו ובהו, וזהו והארץ היתה תהו מיד שנכניתי, ויאמר אלהים יהי אור, משום שכל האותיות מאירות בה. ואף על גב שאור הוא א - האור שלו שמאיר בה ב' בחמשה אורות, שהם ה' עליונה של השם הקדוש.

ג - העמוד שתומך את הבית, שהוא גמילות חסדים טובים, הוא תומך את ד' שהוא דל"ת, ובאזוהי מקום סומך אותו? בגלות. א' תומך ומאיר לב', ג' גומל חסד עם ד', ובמה? ג' היא גלגל, ובה כל האותיות מתגלגלות בכמה גלילי זהב. זהו שפתוב ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש. מה זה בתרשיש? אלא בתרי שש, והם בשתי זרועות - גדלה וגבורה, שבהן מתחילה התורה בב', ובהן שש פרקים, שהם שש אותיות בראשית שכלולות בעמוד האמצעי שהוא ו', ועליו נאמר וירא ראשית לו, לו - לאות ו', כי שם חלקת מחוקק ספון.

ד' - הדלת של הבית של ירושלים, ו' - העמוד שסמוך לדלת (לב), והיא דלת של שני שערים, שנאמר בהם פתחו לי שערי צדק, ומשום זה יש לדלת שני גגות, והם שתי זרועות, בלא ו', שהם ששה פרקים, היא דלת, וזהו דלותי ולי יהושע. ואות ד' היא זרוע שיש בה שתי אמות. ה' - שלמות של שתי זרועות וגוף, שהיא כלל של שלשת האבות. ו' - יחוד שלמות של אות ד', שהיא הלכנה.

ועלה קיימא עלמא, ובההוא זמנא דאתבניאת כאלו בההוא זמנא יתברי עלמא ויתבני, ודא בראשית ברא אלהים, אבל כד חרב בית ראשון כאלו הוה עלמא תהו ובהו, ודא איהו והארץ היתה תהו מיד דאתבניאת ויאמר אלהים יהי אור, בגין דכל אתוון נהירין בה, ואף על גב דאור הוא א, אור דיליה דנהרא בה ב בחמש נהורין דאינון ה' עלאה דשמא קדישא.

ג עמודא דסמין ביתא, דאיהו גמילות חסדים טובים, איהו סמין לד דאיהו דל"ת, ובאן אתר סמין לה בגלותא, א' סמין ונהיר לב', ג' גמיל חסד עם ד', ובמאי, ג' איהי גלגל, ובה כל אתוון מתגלגלין בכמה גלילי דדהבא, הדא הוא דכתיב (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש, מאי בתרשיש אלא בתרי שש, ואינון בתרין דרועין גדולה גבורה, דבהון שרי אורייתא בב', ובהון שית פרקין, דאינון ו' אתוון בראשית, דכלילין בעמודא דאמצעיתא דאיהו ו', ועליה אתמר (דברים לג כא) וירא ראשית לו, לו לאת ו', כי שם חלקת מחוקק ספון.

ד דלת דביתא דירושלם, ו עמודא דסמין לדלת (נ"א לב), ואיהי דלת דתרין תרעין, דאתמר בהון (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק, ובגין דא אית לדלת תרין גגין, ואינון תרין דרועין, בלא ו' דאינון שית פרקין, איהי דלת ודא איהו (שם קיג ו) דלותי ולי יהושע, ואת ד' איהי דרועא דאית ביה תרין אמין, ה שלימו דתרין דרועין וגופא דאיהי כללא דתלת אבהן, ו' יחודא שלימו דאת ד' דאיהי סיהרא.

שהיא כלל של שלשת האבות. ו' - יחוד שלמות של אות ד', שהיא הלכנה.

בְּשִׂמְאֵיר בָּהּ, נֹאמַר בָּהּ וְהִיא
אֹר הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה, וְאֹר
הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתַיִם כְּאֹר
שְׁבַעֲתַיִם הַיָּמִים. וְזוֹ שְׁלֵמוֹת שֶׁל
חֲמָה וּלְבָנָה שֶׁהֵם ה"ה, מִשּׁוּם
שֶׁהוּא ז' פּוֹלֵל י"ו, וּמִשּׁוּם זֶה
הוּא זְכוֹר וְשִׁמּוֹר. זְכוֹר - מִצַּד
שֶׁל ה' עֲלִיוֹנָה, שִׁמּוֹר - מִצַּד שֶׁל
ה' תַּחְתּוֹנָה.

ח יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשֶׁה גְּגוֹת, וְהֵם ו' ו'
ו' שְׁכּוֹלִים בְּח"י עוֹלָמוֹת. ח'
היא פּוֹתֶרֶת חֲלוּמוֹת טוֹבִים בְּט',
וְהִיא פִּרְשׂוּהָ, שֶׁחֲלוּם טוֹב מִצַּד
שֶׁל הָאוֹת ט', שֶׁהיא סְבִיב לָהּ,
כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוֹהוּ, חֲלוּם טוֹב רְאִית'
- וְדַאי מִשָּׁם זֶה בָּא. מִשּׁוּם
שָׂאוֹת ט' היא סְפִירָה תְּשִׁיעִית
מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, ח' סְפִירָה
שְׁמִינִית מִמַּטָּה לְמַעְלָה, ח' מִצַּד
שֶׁל אוֹת א', י' סְפִירָה עֲשִׂירִית,
עֲשִׂירִית הָאִיפָה. פְּשִׁוּרֶת ח'
אֵלֶיהָ, נְעֻשִׁית ח"י, וְהָאוֹת י'
כְּשֶׁעוֹלָה עִם כ', נִקְרָאת כְּתֵר
עֲלִיּוֹן, וְעֲלָיו נֹאמַר כְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, אָבָא וְאָמָא,
מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעְלָה - אֵלוֹ
נִשְׁמוֹת שֶׁחֵן מְלָאכִים מִצַּד
הַמְּלָכוֹת, יַחַד פְּלִם קִדְשָׁה לָךְ
יִשְׁלְשׁוּ, קִדְשָׁה וְדַאי שֶׁהיא
שְׁכִינָה, לָךְ יִשְׁלְשׁוּ - אֵלוֹ שְׁלֹשֶׁת
הָאֲבוֹת שֶׁהֵם קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ.
יְהו"ה צְבָאוֹת, מֵה זֶה
צְבָאוֹת? אֵלוֹ שְׁנֵי נְבִיאֵי אֲמֵת.
מְלָא כָל - זֶה צְדִיק. הָאֲרִץ
כְּבוֹדוֹ - זֹו שְׁכִינָה, שֶׁהיא קִדְשָׁה
שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר, אֵין קִדְשָׁה פְּחוֹת
מִעֲשָׂרָה. וְזֵהוּ כ' כְּתֵר.

ר' - וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֶלֶם מְצָב
אֲרָצָה - זֹו הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה,
וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה - זֹו
הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיוֹנָה, וְהִנֵּה מְלָאכִי
אֱלֹהִיִּים - זֵה מ', עוֹלִים בְּל'
וַיִּרְדּוּ בְּנֵי, שְׁנֹאמַר בָּהּ אֵיךְ
נִפְלְתָ מִשְׁמַיִם הַיִּלָּל בֶּן שָׁחַר. נֹאמַר בּוֹ וַיִּרְדּוּ בּוֹ.

בְּרֵהִיר בָּהּ אֲתִמַּר בָּהּ (ישעיהו ל כו) וְהִיא אֹר
הַלְבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה, וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה
שְׁבַעֲתַיִם כְּאֹר שְׁבַעֲתַיִם הַיָּמִים, וְדַאי שְׁלִימוֹ
דְּחֲמָה וְסִיְהִירָא דְאֵינוֹן ה"ה, בְּגִין דְאֵיהוּ ז'
פְּלִיל י"ו, וּבְגִין דָּא אֵיהוּ זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, זְכוֹר
מִסְטָרָא דֵה' עֲלָאָה, שִׁמּוֹר מִסְטָרָא דֵה' תַּתָּאָה.
ח אֵית לָהּ תְּלַת גְּגִין, וְאֵינוֹן ו' ו' ו' דְכְּלִילָן
בְּח"י עֲלָמִין, ח' אֵיהִי מִפְּשֵׁר חֲלָמִין טְבִין
בְּט', וְהִיא אוֹקְמוּהוּ חֲלָמָא טְבָא מִסְטָרָא דָּאֵת
ט', דְאֵיהִי סְחוֹר לָהּ, כְּמָה דְאוֹקְמוּהוּ חֲלָמָא
טְבָא חֲזִית, וְדַאי מִתְּמָן קָא אֲתִיא, בְּגִין דָּאֵת
ט' אֵיהִי סְפִירָה תְּשִׁיעָאָה מְעִילָא לְתַתָּא, ח'
סְפִירָה תְּמִינָאָה מִתַּתָּא לְעִילָא, ח' (דף טו
ע"ב) מִסְטָרָא דָּאֵת א', י' סְפִירָה עֲשִׂירָאָה,
עֲשִׂירִית הָאִיפָה, כַּד נַחִית ח' לְגַבָּה אֲתַעְבִּידֵת
ח"י, וְאֵת י' כַּד סִלְקָא בְּכ' אֲתַקְרִיאֵת כְּתֵר
עֲלָאָה, וְעֲלִיהָ אֲתִמַּר כְּתֵר יִתְּנוּ לָךְ, יְהו"ה
אֱלֹהֵינוּ אָבָא וְאִמָּא, מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעְלָה
אֵלִין נִשְׁמַתִּין דְאֵינוֹן מְלָאכִים מִסְטָרָא
דְּמְלָכוֹת, יַחַד פְּלִם קְדוֹשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, קְדוֹשָׁה
וְדַאי אֵיהִי שְׁכִינָתָא, לָךְ יִשְׁלְשׁוּ אֵינוֹן תְּלַת
אֲבָהֵן דְאֵינוֹן קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ, יְהו"ה
צְבָאוֹת מְאִי צְבָאוֹת אֵלִין תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט,
מְלָא כָל דָּא צְדִיק, הָאֲרִץ כְּבוֹדוֹ דָּא שְׁכִינָתָא
דְאֵיהִי קְדוֹשָׁה, דְעֲלָהּ אֲתִמַּר אֵין קְדוֹשָׁה פְּחוֹת
מִעֲשָׂרָה, וְדַאי אֵיהוּ כ' כְּתֵר.

ר', וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֶלֶם מְצָב אֲרָצָה (בראשית כח
יב). דָּא שְׁכִינָתָא תַּתָּאָה, וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמִימָה דָּא שְׁכִינָתָא עֲלָאָה, וְהִנֵּה מְלָאכִי
אֱלֹהִיִּים דָּא מ', עוֹלִים בְּל' וַיִּרְדּוּ בְּנֵי,
דְאֲתִמַּר בָּהּ (ישעיהו יד יב) אֵיךְ נִפְלְתָ מִשְׁמַיִם הַיִּלָּל
בֶּן שָׁחַר, אֲתִמַּר בִּיהּ וַיִּרְדּוּ בּוֹ.

נִפְלְתָ מִשְׁמַיִם הַיִּלָּל בֶּן שָׁחַר. נֹאמַר בּוֹ וַיִּרְדּוּ בּוֹ.

אבֵר בֵּס', בַּה סִלְקִין, בְּגִין דְּאִיהִי סִנָּה, אִיהִי סִ"לָם לְסִלְקָא בְּל', ע בַּה מִסְתַּפֵּל וּבִיה מִצָּפָה, וְרִזָּא דְמִלָּה וְכָל עֵין לָךְ תִּצָּפָה, פ, בַּה פֵּל לְשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח, בְּזִמְנָא שְׁעוּלָה לְמִקוּמוֹ. וְכִי כַעַת לֹא מְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ כָּל לְשׁוֹן? לֹא, עַד שִׁיתְקִים הַכְּתוּב וְהִיה ה' לְמִלָּךְ, וְדַאי בְּאֵת ל', וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִתְקִים כָּל פֶּה וְכָל לְשׁוֹן יִתְנוּ הֶדֶר לְמַלְכוּתָךְ.

צ - בַּהּ הוּא זְמַנָּא אֲתָמֵר בַּה (משלי יד לד) צְדָקָה תְרוּמָם גּוֹי, וְלִית צְדָקָה אֲלֵא צְלוּתָא הָא אוּקְמוּהוּ, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה דְנִחְתָּא לְגַבִּי צְדָק וְאֲתַעֲבִידַת צְדָקָה, וְאֲתַפְּלִיל י"ה בְּתַרְוִיהוּ בְּצַדִּיק וְצַדָּקָה, ק בַּהּ הוּא זְמַנָּא יִסְלְקוֹן לִיה קְלִין דְּצְלוּתִין קְלִין דְּאוּרִיתָא, וּבַהּ הוּא זְמַנָּא יְהֵא הַקּוּל קוּל יַעֲקֹב.

ר - רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנֵּם אֲתָן (ישעיה מא כז). ש בַּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֲוֹק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאֲתִינוּ (שם נו יט), לְרַחֲוֹק שְׁנַתְקַרְב, דְּקְרוֹב קְרוֹב (ג"א דְּרַחֲוֹק רַחֲוֹק) הִוָּה. ת בַּה (איכה ד כב) תָּם עֹנָךְ בַּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתָךְ. (דף יז ע"א).

הַקְדָּמָה אַחֲרַת לְתַקּוּנֵי הוֹהֵר

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמֵר. כְּתוּב הַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהָר פְּזֵהר הַרְקִיעַ וְגו', אֵלּוּ הֵם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחִבְרִיו - רַבִּי אֲלֵעָזָר בְּנוֹ, וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי חֲיִיא, וְרַבִּי יִצְחָק, וְשָׂאֵר חִבְרֵיא, דְּאֲזַדְהָרוּ זְהִירוֹ לְעֵילָא פְּזֵהר הַרְקִיעַ, מֵאִי פְּזֵהר, אֲלֵא פִּד עֲבָדוּ הָאִי חִבּוּרָא, אִסְתַּפְּמוּ עֲלֵיהּ לְעֵילָא, וְקָרְאוּ לִיה סִפֵּר הַזְהָר, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בִּיה יְהוֹן נְפִישִׁין פְּכַכְבִּים לְעוֹלָם וָעֵד, דְּלֹא אֲתַחֲשִׁין נְהוּרָא דְלְהוֹן לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין, בַּהּ הוּא זְמַנָּא דְאַתְחַבֵּר הָאִי חִבּוּרָא,

אבֵר בֵּס', בַּה סִלְקִין, בְּגִין דְּאִיהִי סִנָּה, אִיהִי סִ"לָם לְסִלְקָא בְּל', ע בַּה מִסְתַּפֵּל וּבִיה מִצָּפָה, וְרִזָּא דְמִלָּה וְכָל עֵין לָךְ תִּצָּפָה, פ, בַּה פֵּל לְשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח, בְּזִמְנָא דְסִלְיָא לְאַתְרֵיהּ, וְכִי כַעַן לֹא מְשַׁבְּחִין לִיה כָּל לְשׁוֹן, לֹא, עַד דִּיתְקִיִּים קָרָא (זכריה יד ט) וְהִיה יְהו"ה לְמִלָּךְ, לְמִלָּךְ וְדַאי בְּאֵת ל', וּבַהּ הוּא זְמַנָּא יִתְקִיִּים כָּל פֶּה וְכָל לְשׁוֹן יִתְנוּ הֶדֶר לְמַלְכוּתָךְ.

צ בַּהּ הוּא זְמַנָּא אֲתָמֵר בַּה (משלי יד לד) צְדָקָה תְרוּמָם גּוֹי, וְלִית צְדָקָה אֲלֵא צְלוּתָא הָא אוּקְמוּהוּ, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה דְנִחְתָּא לְגַבִּי צְדָק וְאֲתַעֲבִידַת צְדָקָה, וְאֲתַפְּלִיל י"ה בְּתַרְוִיהוּ בְּצַדִּיק וְצַדָּקָה, ק בַּהּ הוּא זְמַנָּא יִסְלְקוֹן לִיה קְלִין דְּצְלוּתִין קְלִין דְּאוּרִיתָא, וּבַהּ הוּא זְמַנָּא יְהֵא הַקּוּל קוּל יַעֲקֹב.

ר - רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנֵּם וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשַׁר אֲתָן (ישעיה מא כז). ש בַּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֲוֹק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאֲתִינוּ (שם נו יט), לְרַחֲוֹק שְׁנַתְקַרְב, דְּקְרוֹב קְרוֹב (ג"א דְּרַחֲוֹק רַחֲוֹק) הִוָּה. ת בַּה (איכה ד כב) תָּם עֹנָךְ בַּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתָךְ. (דף יז ע"א).

הַקְדָּמָה אַחֲרַת לְתַקּוּנֵי הוֹהֵר

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, פְּתִיב (דניאל יב א) הַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כִּזְהָר הַרְקִיעַ וְגוֹמֵר, אֵלּוּן אֵינּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחִבְרִיו, רַבִּי אֲלֵעָזָר בְּרִיה, וְרַבִּי אַבָּא, וְרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי חֲיִיא, וְרַבִּי יִצְחָק, וְשָׂאֵר חִבְרֵיא, דְּאֲזַדְהָרוּ זְהִירוֹ לְעֵילָא פְּזֵהר הַרְקִיעַ, מֵאִי פְּזֵהר, אֲלֵא פִּד עֲבָדוּ הָאִי חִבּוּרָא, אִסְתַּפְּמוּ עֲלֵיהּ לְעֵילָא, וְקָרְאוּ לִיה סִפֵּר הַזְהָר, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בִּיה יְהוֹן נְפִישִׁין פְּכַכְבִּים לְעוֹלָם וָעֵד, דְּלֹא אֲתַחֲשִׁין נְהוּרָא דְלְהוֹן לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין, בַּהּ הוּא זְמַנָּא דְאַתְחַבֵּר הָאִי חִבּוּרָא,

רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְאַלְיָהוּ לְאַסְפְּמָא עֲמַהוּן בֵּיהּ, וְלִכְל מְאִירי מְתִיבְתָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, וְכָל חֵילִין דְּמִלְאֲכִין עֲלָאִין, וְנִשְׁמַתִּין עֲלָאִין, לְמַהוּי עֲמַהוּן בְּאַסְפְּמוּתָא וְרַעוּתָא כְּחַדָּא.

פְּתַח אֲלִיָּהוּ וְאָמַר, רַבּוּן עֲלִמִין דְּאַנְתָּ דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בַחֲשַׁבֵּן, אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל

כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחֲשַׁבְה תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת עֲשֵׁר תְּקוּנִין, וְקִרְיָנָן לֹון עֲשֵׁר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוּן עֲלִמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִיין, וְעֲלִמִין דְּאַתְגְּלִיין, וּבְהוּן אֲתַפְסִיאת מִבְּנֵי נִשְׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹון, וּמִיַּחַד לֹון, וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלַגָּאוּ, כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיה מְאִלִין עֲשֵׁר, אֲתַחֲשִׁיב לִיה כְּפֹאלוּ אֲפְרִישׁ בְּךָ.

וְאַלִין עֲשֵׁר סְפִירָן אֵינוּן אֲזִלִין כְּסֻדְרָן, חַד אֲרִיךְ, וְחַד קָצֵר, וְחַד בֵּינוּנֵי, וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג לֹון, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ, לָא לַעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטָרָא, לְבוּשִׁין תְּקִינַת לֹון, דְּמַנְיִיהוּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין לְבַנֵי נִשְׂא, וְכַמְּה גּוּפִין תְּקִינַת לֹון, דְּאַתְקִרִיאוּ גּוּפָא לְגַבֵי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִיין עֲלִיָּהוּן, וְאַתְקִרִיאוּ בְּתַקוּנָא דָּא, חֲסֵד דְּרוּעָא יְמִינָא, גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמָאלָא, תְּפֹאֲרַת גּוּפָא, נְצִחַ וְהוּד תְּרִין שׁוּקִין, וְיִסוּד סִיּוּמָא דְּגּוּפָא אוּת בְּרִית קֹדֶשׁ, מְלַכּוּת פֶּה תּוֹרָה שְׁפַעַל פֶּה קִרְיָנָן לִיה.

חֲבַמְה מוּחָא אִיהוּ מַחֲשַׁבְה מְלַגּוּ, בֵּינָה לְבָא וּבֵה הֵלֵב מְבִין, וְעַל אֲלִין תְּרִין כְּתִיב (דְּבָרִים כֵּט כַּח) הַנְּסֻתְרוּת לִיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, כְּתַר עֲלִיוּן אִיהוּ כְּתַר מְלַכּוּת, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (יִשְׁעִיָּה מו' י') מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְּתַפְלִי, מְלַגּוּ אִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, דְּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוּת, אִיהוּ שְׁקִיו דְּאִילָנָא בְּדְרוּעוּי וְעַנְפוּי, כְּמִיָּא דְּאַשְׁקִי לְאִילָנָא, וְאַתְרַבֵּי בֵּהוּא שְׁקִיו.

רַבּוּן הַעוֹלָמִים, אַנְתָּ הוּא עֲלַת הַעֲלוּת, סַבְתַּת הַסְּבוּת, דְּאַשְׁקִי לְאִילָנָא בֵּהוּא נְבִיעוּ, וְהַהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנִשְׁמַתָּא לְגּוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים לְגּוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיוּן וְלִית דְּיוּקְנָא מִכָּל מַה דְּלַגּוּ וּלְבָר, וּבִרְאֵת שְׂמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפִּיקַת מְנַהוּן שְׂמִשָּׂא וְסִיְהָרָא וְכַכְבֵּיא וּמְזֻלִי, וּבְאַרְעָא אֲלַנִין וְדִשְׂאִין וּגְנַתָּא דְּעֵדָן וְעֲשִׁבִין וְחִיוּוּן וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְנֵי נִשְׂא, לְאַשְׁתַּמוּדְעָא בְּהוּן עֲלָאִין, וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוּן עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאִיךְ אֲשְׁתַּמוּדְעָאן מַעֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְלִית דְּיַדַּע בְּךָ כְּלָל. (דְּיִי ע"ב) וְכֵר מִינְךָ לִית יַחֲדָא בְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְאַנְתָּ אֲשְׁתַּמוּדְעָא אֲדוּן עַל כְּלָא, וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לִיה שֵׁם יַדִיעַ, וּבְהוּן אֲתַקִּרִיאוּ מְלַאֲכֵיא, וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יַדִיעַ, דְּאַנְתָּ הוּא מְמִלָּא כָּל

שְׁמָהן, וְאַנְתָּה הוּא שְׁלִימוֹ דְכְלָהוּ, וְכַד אַנְתָּה תַסְתַּלַּק מִנְהוֹן, אֲשַׁתְּאֲרוּ כְּלָהוּ
שְׁמָהן כְּגוּפָא בְּלָא נִשְׁמַתָּא.

אַנְתָּה חֲפִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יִדְיָעָא, אַנְתָּה הוּא מִבִּין וְלֹא מִבִּינָה יִדְיָעָא, לִית
לָךְ אַתְר יִדְיָעָא אֲלָא לְאַשְׁתַּמּוּדְעָא תּוּקִפְךָ וְחִילְךָ לְבִנֵי נִשְׂאָ,
וְלֹא־אֲחֻזָּא לֹון אֵיךְ אַתְנַהִיג עֲלִמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט,
כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנֵי נִשְׂאָ, דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא,
צְדָק מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזִינֵי צְדָק תְּרִין סַמְכֵי קְשׁוּט, הֵינן צְדָק אוֹת בְּרִית,
כְּלָא לְאַחֻזָּא אֵיךְ אַתְנַהִיג עֲלִמָא, אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צְדָק יִדְיָעָא דְאִיהוּ
דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּט יִדְיָעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֲלִין מִדּוֹת כְּלָל.

קוּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וּתְתַדְשׁוּן מְלִין עַל יַדְךָ, דְּהָא רְשׁוּתָא אַתִּיחֵיב לָךְ לְגַלְעָה
רְזִין טְמִירִין עַל יַדְךָ, מַה דְּלֹא אַתִּיחֵיב רְשׁוּ לְגַלְעָה לְשׁוּם בְּרַ נִשְׂ
עַד כְּעַן, קָם רַבֵּי שְׁמַעוֹן פִּתַח וְאָמַר, לָךְ יְהוּ"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְכו' (ד"ה
א כט יא), עֲלֵאִין שְׁמַעוּ אִינוּן דְּמִיכִין דְּחֻכְרוּן, וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא אַתְעָרוּ
מִשְׁנַתְכוּן, הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם (ישעיהו כו יט), אֲלִין אִינוּן צְדִיקָא דְּאִינוּן
מִסְטָרָא דְּהָהוּא דְּאֲתַמַּר בְּהַ (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִפִּי עֵר, וְלֹא אִינוּן מִתִּים,
וּבְגִין דָּא אַתְמַר בְּהוֹן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְכו', הַקִּיצוּ אַנְתָּה וְאַבְהֶן, רַעֲיָא מְהֵימְנָא
אַתְעָר אַנְתָּה וְאַבְהֶן לְאַתְעָרוּתָא דְּשְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא, דְּעַד כְּעַן
צְדִיקָא כְּלָהוּ דְּמִיכִין וְשִׁינְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן.

מִיָּד יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תְּלַת קְלִין לְגַבֵּי רַעֲיָא מְהֵימְנָא, וְיִימָא לִיהַ קוּם רַעֲיָא
מְהֵימְנָא, דְּהָא עֲלָךְ אַתְמַר (שיר ה ב) קוֹל דוֹדֵי דוֹפֵק לְגַבָּאֵי בְּאַרְבַּע
אַתּוּן דִּילִיָּה, וְיִימָא בְּהוֹן, פִּתַחֵי לִי אַחוּתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי, דְּהָא תַם
עוֹנָךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְּלוּתְךָ (איכה ד כב).

שְׂרָאשֵׁי נִמְלָא טַל (שיר ה ב), מֵאִי נִמְלָא טַל אֲלָא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
אַנְתָּה חֲשִׁיבַת דְּמִיּוּמָא דְּאַתְחַרְבַּ בִּי מִקְדְּשָׁא דְּעֵאלָנָא בְּבִיתָא דִּילִי,
וְעֵאלָנָא בִּישׁוּבָא, לֹא הָכִי, דְּלֹא עֵאלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּה בְּגִלוּתָא, הָרִי
לָךְ סִימְנָא שְׂרָאשֵׁי נִמְלָא טַל, ה"א שְׁכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים
דִּילָהּ אִיהוּ טַל, וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו, וְה"א אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְּלֹא
מִחוּשְׁבֵּן ט"ל, אֲלָא יו"ד ה"א וְא"ו, דְּסְלִיקוּ אַתּוּן לְחֻשְׁבֵּן ט"ל, דְּאִיהוּ
מְלִיא לְשְׁכִינְתָּא מִנְבִיעוֹ דְּכָל מְקוּרִין עֲלֵאִין, מִיָּד קָם רַעֲיָא מְהֵימְנָא,
וְאַבְהֶן קְדִישֵׁין עֲמִיָּה, עַד פֶּאן רְזָא דִּיחֻדָּא, מִפֶּאן וְאִילָךְ פִּרְשְׁתָּא קְדַמָּא
דְּסַתְרֵי אוּרִיָּתָא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר:
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, סוּד
יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִם.
סוּד אֱלוֹהִים שְׁבַעִים פְּנִים
שֶׁהִתְפָּרְשָׁה מִלֵּת בְּרֵאשִׁית
בְּפִרְשָׁה הַזֹּה.

תקון ראשון

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, זה השער
לה' צדיקים יכאו בו. זהו שער
הצדיקים שיש להם רשות
להפגס לשם, ואחרים ושאינם
צדיקים נדחים משם, בו
רשומים ומצוירים וחקוקים
דמיות של עליונים ותחתונים,
הציוור של אדם רשום שם, והוא
דמות אדם, הרשם של אריה שם
לימין, ורשם של שור לשמאל,
ורשם של נשר באמצע, וסוד
הדבר - ודמות פניהם פני אדם,
ופני אריה אל הימין לארבעתם
וכו'. לכל חיה ארבע פנים, אלו
ארבע אותיות של השם הקדוש
של יהו"ה שמאיר בהם. המלך
של כל החיות זה אדם, שהוא
יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה
בחשבון אחד. דמות אדם זו
השכינה הקדושה, שהיא
דמותו.

היא חותם שלו, דמות שלו,
ועליה נאמר שימני כחותם על
לבך. שפך אמרה השכינה, שאף
על גב שאתה תסתלק למעלה
מהעולם, דמותך לא תזוז ממני
לעולם, כמו אותו חותם
שבאותו מקום שנדבק בו רשם
של בעל החותם, לא זזה ממנו
הדמות של החותם להיות ניכר,
ולכן אמרה פנסת ישראל בגלות,
שימני כחותם על לבך, כציוור
התפלין של יד שהן כנגד הלב.
כחותם על זרועך, כמו תפלין
של ראש שתלויות רצועות לכל
הצדדים על הלב והזרוע, ובהן

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים, סוּד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לַהוֹדִיעִם (תהלים כה יד), סוּד אֱלִין אֵינוֹן שְׁבַעִין
אֲנָפִין, דְּאִתְפָּרַשׁ מִלֵּת בְּרֵאשִׁית בְּהֵאֵי פְּרִשְׁתָּא.

תקונא קדמאה

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, זה השער ליהו"ה
צדיקים יכאו בו (תהלים קיח כ), דא
איהו תרעא דצדיקיא, דאית לון רשו לאעלא
תמן, ואחרנין ודלאו אינון (דריח ע"א) צדיקיא,
אתדחין מתמן, פה רשימין ומצוירין
ומתחקין דיוקנין דעלאין ותתאין, ציורא
דאדם רשימא תמן, ואיהו דמות אדם, רשימא
דאריה תמן לימינא, ורשימא דשור לשמאלא,
ורשימא דנשרא באמצעיתא, ורזא דמלה
ודמות פניהם פני אדם, ופני אריה אל הימין
לארבעתם וכו' (יחזקאל א' כ), לכל חיותא ארבע
אנפין, אלין ארבע אתוון דשמא קדישא
דיהו"ה, דנהיר בהון, מלפא דכלהו חיוון דא
אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק
בחשבון חד, דמות אדם דא שכינתא קדישא,
דאיהו דיוקניה.

איהו חותם דיליה, ועלה אתמר (שיר ח
1) שימני כחותם על לבך, דהכי אמרת
שכינתא, אף על גב דאנת תסתלק לעילא,
דיוקנך לא אתעדי מנאי לעלם, פההוא חותם
דבההוא אתר דאתדבק ביה רשימו דמארי
חותמא, לא אתעדי מניה דיוקנא דחותמא,
לאשתמודעא ביה, ובגין פך אמרה פנסת
ישראל בגלותא, שימני כחותם על לבך,
פרשימו דתפלין דיד דאינון לקבל לפא,
כחותם על זרועך, כתפלין דרישא דאינון
תליין רצועין לכל סטרין על לפא ודרועא,
ובהון אינון רשימין דאינון עמיה דקודשא

רְשׁוּמִים אֵלוֹ שֶׁהֵם עִמּוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעוֹד, שִׁמְנֵי
כַּחוֹתֶם עַל לִבְךָ, זֶהוּ חוֹתֶם שֶׁל
אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית
שֶׁבֶת קֹדֶשׁ וַיָּמִים טוֹבִים.

כִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה - חֲזָקָה
הִיא הַפְּרִדָּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְהַשְׂכִּינָה מִיִּשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַפְּרִדָּת
הַנִּשְׁמָה וְרוּחַ וְנִפְשׁ מֵהַגּוּף.
וְעוֹד, כִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה -
כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל מִיַּחְדִּים אֶת שֵׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֶהְבֶּה
וְאוֹמְרִים הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאֶהְבֶּה, קָשָׁה כְּשֶׁאוֹל קִנְיָה שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מְקַנָּא
עֲלֵיהֶם בְּזִמְנֵי שִׁיִּצְאוּ מֵהַגְּלוּת,
שֶׁהוּא יֵהִי בְּאוֹתוֹ זְמַן קִנְיָ
וְנוֹקֵם וּבַעַל חֲמָה, רְשָׁפִיה רְשָׁפִי
אֲשׁ. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יִתְעוֹרֵר
הַשְּׂמָאל בְּשִׁלְהַבּוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵם
רְשָׁפִי אֲשׁ שִׁלְהַבֵּת י"ה, וְיִשְׂרָף
כְּמָה הַיְכָלוֹת שֶׁל בְּתֵי עֲבוּדָה
זָרָה וְיִטַּל נְקֻמַּת מַעֲמַלְק, שֶׁהוּא
נִשְׁבַּע בְּשִׁפְתֵי הַאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהֵם י"ה, לְטַל נְקֻמָּה
מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שִׁפְתוֹב וַיֹּאמֶר כִּי יָד
עַל כֶּסֶף י"ה, וְזֶהוּ רְשָׁפִי אֲשׁ
שִׁלְהַבֵּת י"ה.

וְיִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים, רְבוּן הַעוֹלָם,
אֵף עַל גֵּב שְׁאֵנִי בְּגִלוֹת רְחוּקָה
מִמֶּךָ, שִׁמְנֵי כַּחוֹתֶם עַל לִבְךָ,
וְלֹא תִזוּז מֵאֲתַנּוּ דְמוֹתְךָ, שֶׁהִיא
הַחוֹתֶם שְׁלֶךְ, הַשְׂכִּינָה שְׁלֶךְ,
שֶׁבְּגִלְלָה הֵייתָ זוֹכֵר אוֹתָנוּ
בְּגִלוֹת, וְהַחוֹתֶם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְדָאֵי הִיא הַשְׂכִּינָה.
בְּרֵאשִׁית בְּרָא, ב' הִיא וְדָאֵי, בָּה
פְּתַחַה הַתּוֹרָה בְּב', וְזוֹ בְּרֵאשִׁית,
ב' רֵאשִׁית, ב' הִיא וְדָאֵי, הַאוֹצֵר
שֶׁל הַכֶּלֶל, עֲלֶיהָ נֹאמַר יְרֵאת ה'
הִיא אוֹצֵרוֹ.

זֶה תְּקוּן שֵׁנִי

(בְּרֵאשִׁית, פְּעָמִים רַבּוֹת יֵשׁ בַּתּוֹרָה רֵאשִׁית, וְכָל אֶחָד הַתְּפָרֵשׁ בְּמִקּוּמוֹ. הָרֵאשׁוֹן הוּא - יְהו"ה

בְּרִיךְ הוּא, וְעוֹד שִׁמְנֵי כַּחוֹתֶם דָּא חוֹתֶם דְּאוֹת
בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית שֶׁבֶת קֹדֶשׁ וַיָּמִים
טוֹבִים.

כִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה, תְּקִיפָא אִיהִי אֶפְרָשׁוּתָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָא מִיִּשְׂרָאֵל,
כְּפָרִישׁוֹ דְּנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא מְגוּפָא, וְתוֹ
כִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה, כְּדִ יִשְׂרָאֵל מִיַּחְדִּין שְׂמָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַחֲמֵימוֹ, וְאֹמְרֵי הַבּוֹחֵר
בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֶהְבֶּה, קָשָׁה כְּשֶׁאוֹל קִנְיָה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהִי יְקִנֵּי עֲלֵיהֶוּ, בְּזִמְנָא
דִּיפְקוּן מִן גְּלוּתָא, דְּאִיהִוּ יְהֵא בְּהֵוּא זְמַנָּא
קִנְיָ וְנוֹקֵם וּבַעַל חֲמָה, רְשָׁפִיה רְשָׁפִי אֲשׁ,
כְּהֵוּא זְמַנָּא יִתְעַר שְׂמָאֵלָא בְּשִׁלְהוּבִין דִּילֵיהּ,
דְּאִנּוּן רְשָׁפִי אֲשׁ, שִׁלְהַבֵּת י"ה, וְיִוְקִיד כְּמָה
הַיְכָלוֹן דְּבְתֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְיִטוּל נוֹקְמִין
מִעֲמַלְק, דְּאִיהִוּ אוֹמֵי בְּתֵרִין אֲתוּן דְּשְׂמָא
קְדִישָׁא דְּאִינוּן י"ה, לְנִטְלָא נוֹקְמָא מִנֵּיהּ, הַדָּא
הוּא דְּכִתִּיב (שְׁמוֹת י"ז טו) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה,
וְדָא אִיהִוּ רְשָׁפִי אֲשׁ שִׁלְהַבֵּת י"ה.

וְיִשְׂרָאֵל אֹמְרִין, רְבוּן עֲלֵמָא, אֵף עַל גֵּב דְּאִנָּא
בְּגִלוּתָא מְרַחְקָא מִמֶּךָ, שִׁמְנֵי
כַּחוֹתֶם עַל לִבְךָ, וְלֹא יִתְעַדֵּי מִינָן דִּיּוֹקְנֶךָ,
דְּאִיהִי חוֹתֶם דִּילְךָ, שְׂכִינְתָא דִּילְךָ, דְּבִגְיָנָה
אֲנִתְ הֵוִית דְּכִיר לָן בְּגִלוּתָא, וְחוֹתְמָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְדָאֵי אִיהִי שְׂכִינְתָא.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא, ב' אִיהִי וְדָאֵי, בָּה פְּתַחַת
אוֹרִייתָא בְּב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב'
רֵאשִׁית, ב' אִיהִוּ וְדָאֵי, אוֹצֵרָא דְּכִלָּא, עֲלֵהּ
אֲתַמַּר (ישעיהו לג ו) יְרֵאת יי' הִיא אוֹצֵרוֹ.

(וְדָא תְּקוּנָא תְּנִינָא)

(בְּרֵאשִׁית, זְמַנּוּן סְגִיאִין אִינוּן בְּאוֹרִייתָא רֵאשִׁית, וְכָל חַד אֲתַפְרֵשׁ

בְּאַתְרֵיהּ, קְדָמָאָה אִיהוּ יְהו"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרִבּוּ (משלי ח כב), וְדָא אֲוִרְיָתָא, דְּאִית בְּה טַעְמֵי וּנְקוּדֵי וְאַתְוּוּן, וּכְמָה פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, דְּכִלְהוּ תַלְיִין בְּשֵׁם יְהו"ה, הִדְרָא הוּא דְכַתִּיב (שמות ג טו) זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְכו', שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה, זְכַרְיִי עִם ו"ה רְמ"ח, שְׁס"ה מִשְׁמָאֲלָא מִדְּחִילוּ דְגִבּוּרָה אֲתִיְהִיבּוּ, פְּחֹד יִצְחָק).

תקונא תליתאה) תקונא תניינא

בְּרֵאשִׁית, תַּפְּזֵן יִרְא"ת, מָה אֲשַׁתְּאָר מְאִינוּן אֲתְוּוּן, ש"ב, וְרִזָּא דְמִלָּה שְׁב (ד) יחנ"ב בְּיִרְאָתָהּ הו"ה הַנְּאֻמִּיתֵּי דְחִילִילִית

חֲכֻמָּה, פְּמָה דְאֻקְמוּהָ אִם אֵין יִרְאָה אֵין חֲכֻמָּה, פְּגִין דְיִרְאָה הִיא אֻצְרָא לְחֲכֻמָּה, אִיְהִי גְנִיזוּ דִילָהּ, אִיְהִי טְמִירוּ דִילָהּ, אִיְהִי בֵיתָא דְמִלְכָא.

וְדָא תְקוּנָא תְלִיתָאָה בְּגוּנָא דָא

בְּרֵאשִׁית, רֵא"ש בִּי"ת, וְרִזָּא דְמִלָּה בְּחֲכֻמָּה יִבְנֶה בֵּית (משלי כד ג), וּמָאן דְּבַעֵי לְמַחְזִי לְמִלְכָא, לִית לִיה רֵשׁוּ לְמַחְזִייה אֲלֵא בְּבִיתֵיהּ, וְרִזָּא דְמִלָּה חֲכֻמָּה לֹא אֲשַׁתְּמוּדְעָא אֲלֵא בְּבִיתֵיהּ.

בְּגוּנָא דָא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְאִיהוּ יְהו"ה, לֹא אֲשַׁתְּמוּדְעָא לְנַבִּיא וְחוּזָה אֲלֵא בְּהִיכְלֵיהּ, דְאִיהוּ אֲדִנ"י, וְרִזָּא דְמִלָּה וַיִּבְהִיכֵל קִדְשׁוֹ (חֲבֻקִּק ב כ), וְאִיְהִי כְלִילָא מִשְׁבַּעַה הִיכְלִין, מִשְׁבַּעַה אֲרַעִין, וְעַלְיֵיהּ אֲמַר דְּוֹד (שם קטו טו) אֲתַהֲלִיךְ לְפָנֵי יְהו"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים, וְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ כְלִיל שְׁבַע רְקִיעִין, וְעַלְיֵיהּ אֲמַר דְּוֹד (שם קטו טו) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהו"ה, וְלִית יְדִיעָה כָּלִל בְּמִלְכָא וּבְמִלְבוּשֵׁיהּ וּבְתַקּוּנֵיהּ לְבַר נֶשׁ בְּעֵלְמָא, עַד דִּיעוּל לְבִיתֵיהּ וְלֵהִיכְלֵיהּ, דְאִיְהִי ב', וְעַלְהָ אֲתַמַּר (ישעיהו נד ז) כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.

תקונא שלישי) תקונא שני

בְּרֵאשִׁית, שְׁם יִרְא"ת. מַה נִּשְׁאָר מְאוּתָן אֲוִתִּיתָ? ש"ב, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁב בִּירְאָת ה', וְאִם אֵין יִרְאָה אֵין חֲכֻמָּה, כְּמוֹ שְׂבָאֲרוּהָ אִם אֵין יִרְאָה אֵין חֲכֻמָּה. מִשּׁוּם שְׂיִרְאָה הִיא אֻצְרָא לְחֲכֻמָּה, הִיא הַגְּנִיזָה שְׁלֵהּ, הִיא הַטְּמִנָּה שְׁלֵהּ, הִיא בֵּית הַמֶּלֶךְ.

וְזֶה תְקוּנָא שְׁלִישִׁי בְּמֹז זֶה

בְּרֵאשִׁית רֵא"ש בִּי"ת, וְסוּד הַדְּבָר - בְּחֲכֻמָּה יִבְנֶה בֵּית. וּמִי שְׂרוּצָה לְרֵאוּת אֶת הַמֶּלֶךְ, אֵין לוֹ רְשׁוּת לְרֵאוּתוֹ אֲלֵא בְּבִיתוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - הַחֲכֻמָּה לֹא נוֹדַעַת אֲלֵא בְּבִיתוֹ.

כְּמוֹ זֶה הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, שְׁהוּא יְהו"ה, לֹא נוֹדַע לְנַבִּיא וְחוּזָה אֲלֵא בְּהִיכְלוֹ שְׁהוּא אֲדִנ"י, וְסוּד הַדְּבָר - וְה' בְּהִיכֵל קִדְשׁוֹ, וְהִיא כְּלוּלָה מִשְׁבַּעַה הִיכְלוֹת, מִשְׁבַּע אֲרָצוֹת, וְעַלֵּיהֶם אֲמַר דְּוֹד אֲתַהֲלִיךְ לְפָנֵי יְהו"ה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. וְעֲמוּד הָאֲמַצְעִי הוּא כּוֹלֵל שְׁבַעַה רְקִיעִים, וְעַלֵּיהֶם אֲמַר דְּוֹד הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהו"ה, וְאֵין יְדִיעָה כָּלִל בְּמִלְכָא וּבְמִלְבוּשׁוֹ וּבְתַקּוּנֵהּ לְכֹן אֲדָם בְּעוֹלָם עַד שְׂיַכְנַס לְבִיתוֹ וְלֵהִיכְלוֹ, שְׁהִיא ב', וְעַלֵּיהּ נְאֻמַּר כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.

ומי שהוא אדם בדמות העמוד
האמצעי, עליו נאמר אין תפלתו
של אדם נשמעת אלא בבית
הכנסת, והרי פרשה בעלי
המשנה, ומי ששומר ברית נקרא
איש תמים, ושם בראשית
ברי"ת א"ש, ששומר אותו מאש
הגיהנם. אבל מי שמתעסק
בתורה ושומר אותה נקרא אדם,
בדמות של אותו שלמעלה, זהו
שכתוב כתפארת אדם לשבת
בית. בא ראה, כל מי ששומר
אות הברית, דמותו רשומה
בשכינה וצדיק, ומי שמתדל
בתורה, דמותו רשומה בעמוד
האמצעי.

תקון רביעי

בראשית, כתוב פתחו לי שערי
צדק אבא בם אוֹדה י"ה. פתחו
לי - אלו שני עפעפי העין שהם
פותחים וסוגרים, ועליהם נאמר
והיו הפרוכים פרשי כנפים
למעלה. הפרוכים, אלו שני
כרובי העין, פרשי כנפים -
עפעפי העין. ועוד, פתחו לי
שערי צדק, אלו הם שתי
העינים. בזמן שהן מסתפלות
בדרך ישרה, נאמר בהם ופניהם
איש אל אחיו, ובזמן שאינם
מסתפלים בדרך ישרה, הרי נחש
עקלתון שם, עליו נאמר כי
המות יפריד וגומר.

שרשת צבעי העין הם שלשת
האבות, שנאמר בהם אלה ראשי
בית אבותם. בת עין שהיא
דקיקה קטנה, זו שכינה
שמשתפת באבות, ועליה
נאמר שמרני פאישון בת עין,
והכל בסוד של בראשית, שם
ראש"י, שם ב"ת.

קם רבי שמעון על רגליו ואמר:

ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דעמודא
דאמצעיתא, עליה נאמר אין תפלתו
של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והא
אוקמוה מארי מתניתין, ומאן דנטיר ברית,
אתקרי איש תמים, ותמן בראשית, ברי"ת
א"ש, דנטיר ליה מאשא דגיהנם, אבל מאן
דאתעסק באורייתא ונטיר לה, אתקרי אדם,
בדיוקנא דההוא דלעילא, הדא הוא דכתיב
(ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, תא חזי,
כל מאן דנטיר אות ברית, דיוקניה רשים
בשכינתא וצדיק, ומאן דאשתדל באורייתא,
דיוקניה רשים בעמודא דאמצעיתא.

תקונא רביעאה

בראשית, כתיב (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי
צדק אבא בם אוֹדה י"ה, פתחו
לי דא אינון תרין עפעפי עינא, דאינון פתחין
וסגרין, ועלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו
הפרוכים פרשי כנפים למעלה, אלן תרין
כרובי עינא, פרשי כנפים עפעפי עינא, ועוד
פתחו לי שערי צדק אלן אינון תרין עינין,
בזמנא דאינון מסתפלין בארע מישר, אתמר
בהון ופניהם איש אל אחיו, ובזמנא דלאו
אנון מסתפלין בארע מישר, הא נחש עקלתון
תמן, עליה אתמר (רות א יז) כי המות יפריד
וגומר.

תלת גווי עינא אנון תלת אבהן, דאתמר
בהו (שמות ו יד) אלה ראשי בית אבותם,
בת עין דאיהי דקיקא זעירא, דא שכינתא
דאשתתפת באבהן, ועלה אתמר (תהלים יז
ח) שמרני פאישון בת עין, וכלא ברזא
דבראשית, תמן ראש"י תמן ב"ת.

קם רבי שמעון על רגליו ואמר, רבון עלמין אפתח עיני לאסתפלא בהון

רבוץ העולמים, פתח עיני להסתפל בהם למעלה, אבא ב"ם בארבעים ושנים אותיות של השם המפרש, לדעת כל אות ואות על תקוניה, בראשית וכו' והארץ היתה תהו ובהו, ואינון אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, והם: אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. לכל אות ואות יש מאמר ויש לה נתיב. עשר אמירות הן ול"ב שבילים, וכלם תלויים מן אי"ה. וזהו אבא ב"ם אודה י"ה. אי"ה פחשבון אוד"ה י"ה. י"ה חכמה ובינה, א' פתר עליון, ואותן שבע ספירות כלולות בשבעה שמות.

ואת כלם כוללת בת שבע, ואין ספירה מכל הספירות שיהיה לה רשות להוריק ברכות ולהשפיע לתחתונים אלא בכת שבע, משום שהיא הקשר של כל הספירות, שאם הספירות היו מריקות מחוץ לה, ה"ה פרוד. ומשום זה אין רשות לשום ספירה להריק לשום מקום פרט לה, אל התחתונים, ומשום כך נאמר בה אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדש, שאין רשות לנביא וחכם לדעת למעלה שום מדע אלא בה, ובשבילה נאמר ומשה עלה אל האלהים, ודוד אמר בגללה אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה, הוא שלמות האדם, שלמות היחוד, שלמות השם הקדוש, שלמותה של כל ספירה וספירה.

תקון חמישי

בראשית, ב' ראשית, נקדה אהרן, והנקדה הזו היא מחשבה שתומה. בינתים הנה אליהו מזדמן אל רבי שמעון. אמר

לעילא, אבא ב"ם בארבעים ותריין אתון דשמא מפרש, למנדע כל את ואת על (דף ט"ו א') תיקוניה, בראשית וכו', והארץ היתה תהו ובהו, ואינון אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב, עשר אמירן אינון, ול"ב שבילין, וכלהו תליין מן אי"ה, ודא איהו אבא ב"ם אודה י"ה (תהלים קיח ט) אי"ה בחושבן אוד"ה י"ה, י"ה חכמה ובינה, א' פתר עלאה, ואנון שבע ספירן פלילן בשבע שמיהן.

וברהו פלילת לון בת שבע, ולית ספירה מפלהו ספירן דיהא לה רשו לארקא ברכאן ולאשפעא לתתאין, אלא בכת שבע, בגין דאיהי קשורא דכלהו ספירן, דאי ספירן הוו מריקין לבר מינה הוה פרודא, ובגין דא לית רשו לארקא ספירה לשום אתר בר מינה, לגבי תתאין, ובגין דא אתמר בה (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא טז א), דלית רשו לנביא וחפימא למנדע לעילא שום מדע אלא בה, ובגינה אתמר (שמות יט ג) ומשה עלה אל האלהים, ודוד בגינה אמר (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום ליהו"ה, איהו שלימו דאדם, שלימו דיחודא, שלימו דשמא קדישא, שלימו דכל ספירה וספירה.

תקונא חמישאה

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי נקודה איהי מחשבה סתימא, אדהכי הא אליהו אזדמן לגביה דרבי שמעון, בהיכלו, והנקדה הזו היא מחשבה שתומה. בינתים הנה אליהו מזדמן אל רבי שמעון. אמר

לו: רבי רבי, וְהָיָה ב' הַיָּמִים
פְּתוּחָה, אִם כֵּן, בְּמֵה הַמַּחְשָׁבָה
סְתוּמָה בָּהּ? אֵלֶּא בְּתַחֲלֵת
שְׁלֹטוֹן וּמְמַשְׁלֵת הַמַּלְךְ, הַנִּיצוּץ
הַקָּשָׁה, כְּשֶׁמֶדֶד הַחֶבֶל, הַנִּקְדָּה
הַזֶּה יֵצֵא מִמֶּנָּה קוֹ שֶׁהַסְּתִיר
הַנִּיצוּץ אוֹתָהּ מַחְשָׁבָה כְּמוֹ זֶה:
ס. בְּהַתְחַלָּה הַיָּמִים סְתוּמָה,
וּכְשֶׁהַתְּפִשֵּׁט הַקוֹ שֶׁהוּא ו'
מֵהַמְדָּה, הַיָּא נִפְתָּחָה וְנִעְשָׂתָה
ב', וְזֶה בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית,
נִקְדָּה בְּהִכְלִיָּה.

וּכְשֶׁהָיָה ס סְתוּמָה, הַיָּא מ"ם
גְּדוּלָּה מִלְּסַרְפָּה הַמְּשֵׁרָה,
וְנִעְשִׂית טַבְעַת, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר
אֶל הַכֶּלֶה, תְּהֵא לִי מִקְדָּשֵׁת
בְּטַבְעַת זֶה ס, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר,
הַקָּשֶׁר בְּהַתְּגַלְמוֹתוֹ נִעוּץ
בְּטַבְעַת, וְהַיָּא לֹא לִבְנָה וְלֹא
אֲדָמָה וְלֹא שְׁחָרָה וְלֹא יִרְקָה
וְלֹא שׁוּם צֶבַע כָּלֵל,
וּכְשֶׁמֶתְפַשֵּׁט לְהֵאִיר, הַיָּא
עוֹשֶׂה גּוֹנִים לְהֵאִיר.

וְכוֹר הַדְּבָר - עוֹטָה אֹר פְּשִׁלְמָה
וְכוֹר, כְּשֶׁהָיָה אֹר מְעֻטָּף וְלֹא
מִתְפַּשֵּׁט, וְהוּא נִסְתָּר, נִקְרָא
אֹר, אֹר נִסְתָּר בְּאוֹת יו"ד,
נִקְדָּה בְּהִכְלֹו, כְּשֶׁמוֹצִיא י'
מֵאֹרֵי נִתְּגַלָּה אֹר, וְזֶהוּ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, וַחֲמֵשׁ
פְּעָמִים אֹר יֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה
כְּרֵאשִׁית, וְהֵם ה', וְעֲלִיָּהם נֶאֱמַר
מִי מֶדֶד בְּשַׁעֲלוֹ מִים, וְזֶה זְרוּעַ
יָמִין, וְהוּא גּוֹן לְבָן, וְשָׁמַיִם
בְּזֵרֵת תְּפִן - זֶה זְרוּעַ שְׁמָאל,
שֶׁהוּא צֶבַע אֲדָם, וְכֹל בְּשִׁלְשׁ
עֶפְרֵי הָאָרֶץ - זֶה הַגּוֹף, הַעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי, וְזֶה גּוֹן יֶרֶק, וְשָׁקֵל
בְּפִלְס הָרִים וּגְבֻעוֹת בְּמֵאזְנַיִם -
שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמָת, וְה' הַזֶּה
מִתְפַּשֵּׁט לְהֵאִיר בְּחֻמְשָׁה
גּוֹנִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ פְּעָמִים אֹר,
י' הַיָּא מֵדָה שְׁלֵה, ה' עֲלִיָּוְנָה
חֲמֻשָּׁה אֹר, ה' תַּחְתּוֹנָה חֲמֻשָּׁה

אָמַר לִיָּה רְבִי רְבִי, וְהָא ב' פְּתִיחָא אִיָּה, אִם
כֵּן בְּמֵאִי אִיָּה מַחְשָׁבָה סְתִימָא בָּהּ, אֵלֶּא בְּרִישׁ
הוֹרְמְנוּתָא דְּמִלְכָּא, בּוֹצִינָא דְּקִרְדִּינוּתָא, כִּד
מְדִיד מְשִׁיחָא, הַיָּא נִקְוּדָה, נִפִּיק מִיָּנָה קוֹ,
דְּסְתִיָּם נִיצוּצָא, הַהִיָּא מַחְשָׁבָה כְּגוֹוְנָא דָּא ס,
בְּקִדְמִיתָא אִיָּה מ"ם סְתִימָא, וְכִד אֲתַפְּשֵׁט קוֹ
דְּאִיָּה ו' מִן הַמְדָּה, אִיָּה אֲתַפְּתַחַת וְאֲתַעֲבִידַת
ב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נִקְוּדָה בְּהִכְלִיָּה.

וְכִד אִיָּה ס סְתִימָא, אִיָּה מ"ם רְבִתָּא
מִלְּסַרְפָּה הַמְּשֵׁרָה (ישעיה ט ו), וְאֲתַעֲבִידַת
עֲזָקָא, וּבְגִינָה אֲתַמַּר לְגַבִּי כֶּלֶה, תְּהֵא לִי
מִקְוּדָשֵׁת בְּטַבְעַת זֶה ס, וְעֲלָה אֲתַמַּר קוֹטְרָא
בְּגוֹלְמָא, נִעוּץ בְּעֲזָקָא, וְאִיָּה לֹא חוֹוֹר וְלֹא
סוּמָק וְלֹא אוֹכֵם וְלֹא יְרוּק וְלֹא גּוֹוֹן כָּלֵל, וְכִד
אֲתַפְּשֵׁט לְאַנְהָרָא, אִיָּה עֲבִידַת גּוֹוִנִין
לְאַנְהָרָא.

וְרוּזָא דְּמִלְכָּה עוֹטָה אֹר פְּשִׁלְמָה וְכוֹר (תהלים קד
ב), כִּד אִיָּה אֹר מְעוּטָּף וְלֹא אֲתַפְּשֵׁט,
וְאִיָּהוּ סְתִיָּם, אֲתַקְרִי אֹוִיר, אֹר סְתִיָּם בְּאֵת
יו"ד, נִקְוּדָה בְּהִכְלִיָּה, כִּד אֲפִיק י' מֵאֹוִיר,
אֲתַגְּלִיא אֹוִיר, וְדָא אִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אֹר (בראשית א ג), וַחֲמֵשׁ זְמַנִּין אֹר אִינוּן בְּעוֹבְדָא
דְּבְּרֵאשִׁית, וְאִינוּן ה', וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (ישעיה מ
י) מִי מֶדֶד בְּשַׁעֲלוֹ מִים, וְדָא דְּרוּעָא יְמִינָא,
וְאִיָּהוּ גּוֹוֹן חוֹוֹר, וְשָׁמַיִם בְּזֵרֵת תְּפִן, דָּא דְּרוּעָא
שְׁמָאֵלָא, דְּאִיָּהוּ גּוֹוֹן סוּמָק, וְכֹל בְּשִׁלְשׁ עֶפְרֵי
הָאָרֶץ, דָּא גּוּפָא עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, וְדָא גּוֹוֹן
יְרוּק, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים (דף יש ע"ב) וּגְבֻעוֹת
בְּמֵאזְנַיִם, תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, וְהַיָּא ה' אִיָּה
אֲתַפְּשֵׁט לְאַנְהָרָא בְּחֻמְשׁ גּוֹוִנִין, דְּאִינוּן חֲמֵשׁ
זְמַנִּין אֹר, י' אִיָּה מֵדָה דִּילָה, ה' עֲלָאָה חֲמֵשׁ
אֹר, ה' תַּתָּאָה חֲמֵשׁ גּוֹוִנִין דְּנִהָרִין בְּהוֹן חֲמֵשׁ
אֹר, וְכִד אֲתַפְּשֵׁט ה' עֲלָאָה לְאַנְהָרָא בְּה'

גוּנִים שְׁמַאֲרִים בְּהֵם חַמְשָׁה
אוּר, וּכְשִׁמְתַּפְשֻׁטַּת ה' הַעֲלִינָה
לְהָאִיר בְּה' הַתְּחַתּוּנָה בְּחַמְשַׁת
הַגּוּנִים (שְׁמַאֲרִים) שְׁלָה, מִיַּד
מִתְּפַשֻּׁטַּת ו' אֲלֵיָהּ, וְזֵהוּ נֹטָה
שָׁמַיִם פִּירִיעָה, שְׁוֹדָאֵי כְּשֵׁהִיא
מְאִירָה בַּגּוּנִיָּה, נֹאמֵר בְּה'
וּרְאִיתִיָּה לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם,
וּרְאִיתִיָּה בְּתַכְשִׁיטִיָּה, כְּמוֹ כֹּלָה
שְׁמַתְקַשְׁטַת לְבַעֲלָהּ, וּמִיַּד נֹטָה
שָׁמַיִם פִּירִיעָה, שְׁבֹא אֲלֵיָהּ
בַּעֲלָהּ.

וְזֵהוּ סוּד שֶׁל קוֹ הַמְּדָה שֶׁהוּא ו',
מְאוּתָה מְדָה שֶׁהִיא י', וְאַחַר
שֶׁהִיא נֹטֶלֶת אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ,
הִיא נַעֲשִׂית מְדָה מִמַּטָּה לְמַעֲלָה.
כְּמוֹ שְׁנִקְדָּה י' הִיא מְדָה לְעֶשֶׂר
יְרִיעוֹת, כִּי הִיא אִמָּה מִצַּד הָאוֹת
ו' כְּלוּלָה מִעֶשֶׂר אִמּוֹת. זֵהוּ
שְׁכָתוֹב עֶשֶׂר אִמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ,
וְזֵה י', וְאִמָּה ה' עֲלִיּוּנָה, וְחֲצִי
הָאִמָּה ה' תְּחַתּוּנָה. אַרְבֵּי הַיְרִיעָה
הָאֲחֵת זו ו'. וְלָמָּה נִקְרְאת ה'
הַתְּחַתּוּנָה חֲצִי הָאִמָּה? מִשּׁוּם
שְׁנִקְרְאת מִצָּה פְרוּסָה, לֶחֶם עֲנִי.
וּכְשֶׁעוֹרָה הַנִּקְדָּה הַזֶּה אֶל א'
שֶׁהוּא אוֹר סְתוּם, נִקְרָא קַמִּיץ,
קַמִּץ סְתוּם, בְּגִלְל וְקַמִּץ הַפְּהֵן
מִשֵּׁם מְלֵא קַמְצוֹ, וְהִיא מִחְשָׁבָה
סְתוּמָה, ם סְתוּמָה. מִי הוּא
הַמְּפַתֵּחַ שְׁלָה? פְתָח, וְזֵה ו',
וְהוּא נְטוּי כְּמוֹ זֵה (צִיּוֹר לְמַעֲלָה)
כְּשֶׁנִּפְרַד מִתְּנַקְדָּה, הוּא רְקִיעַ
פְתוּחַ וְדָאֵי.

נְטוּי עַל רְאֵשֵׁי הַחֲזִיָּה, שֶׁהִיא
נִיצוּץ שֶׁל קַמִּיץ, זֵהוּ שְׁכָתוֹב
וְדַמוֹת עַל רְאֵשֵׁי הַחֲזִיָּה רְקִיעַ. מִי
הַחֲזִיָּה? זו מְלֻכּוֹת, שֶׁהִיא נִיצוּץ
לְמַטָּה מִן רְקִיעַ כְּמוֹ זֵה א ם מִי
הַרְקִיעַ? זֵה צְדִיק, וְזֵהוּ הַחֲזִיָּה
אֲשֶׁר תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. רְאֵשֵׁי
הַחֲזִיָּה שְׁלֻמָּה - נִצַּח וְהוּד.
וְיֵשׁ חֲזִיָּה עֲלִיּוּנָה כְּמוֹ זֵה:
וְזֵה י', שֶׁהִיא עֲלִיּוּנָה, שֶׁהִיא עַל

תְּתָאָה, בְּחַמְשׁ גְּוּוֹנִין (דְּנַהֲרִין) דִּילָהּ, מִיַּד
אֲתַפְשֻׁט ו' לְגַבְהָ, וְדָא אִיהוּ נֹטָה שָׁמַיִם
פִּירִיעָה, דוּדָאֵי פַד אִיהִי נְהִירָא בַּגּוּוֹנִין דִּילָהּ,
אֲתַמֵּר בְּה' (בְּרֵאשִׁית ט טז) וּרְאִיתִיָּה לְזִכֹּר בְּרִית
עוֹלָם, וּרְאִיתִיָּה בְּתַכְשִׁיטָהָ, כְּכֹלָה
דְּמַתְקַשְׁטָא לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ, וּמִיַּד נֹטָה שָׁמַיִם
פִּירִיעָה, דָּאֲתִי בַּעֲלָהּ לְגַבְהָ.

וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְקוֹ הַמְּדָה דְאִיהוּ ו', מַהֲהִיא
מְדָה דְאִיהִי י', וּלְבַתֵּר דְאִיהִי נְטֻלָּא שְׁמֵא
קְדִישָׁא, אֲתַעֲבִידַת אִיהִי מְדָה מִתְּתָא לְעִילָא.
כְּמָה דְנִקְוֵדָה י' אִיהִי מְדָה לְעֶשֶׂר יְרִיעוֹן, כִּי
אִיהִי אִמָּה מְסֻטְרָא דְאוֹת ו', כְּלִילָא
מִעֶשֶׂר אִמּוֹת, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (שְׁמוֹת כו טז) עֶשֶׂר
אִמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, וְדָא י', וְאִמָּה ה' עֲלָאָה,
וְחֲצִי הָאִמָּה ה' תְּתָאָה, אַרְבֵּי הַיְרִיעָה הָאֲחֵת
דָּא ו', וְאִמָּאֵי אֲתַקְרִי ה' תְּתָאָה חֲצִי הָאִמָּה,
בְּגִין דְאֲתַקְרִי מִצָּה פְרוּסָה לֶחֶם עֲוֹנֵי.

וְהֵאֵי נִקְוֵדָה פַּד סִלְקָא לְגַבֵּי א' דְאִיהוּ אוֹרָא
סְתִיִם, אֲתַקְרִי קַמִּיץ, קוּמִץ סְתִיִם, בְּגִין
וְקַמִּץ הַפְּהֵן מִשֵּׁם מְלֵא קַמְצוֹ (וִיקְרָא ב ב), וְאִיהִי
מִחְשָׁבָה סְתִימָא, ם סְתִימָא, מִפְתָּחָא דִּילָהּ
מֵאֵי נִיהוּ פְתָח, וְדָא ו', וְאִיהוּ נְטוּי פְּגוּוֹנָא
דָּא \ (נ"א), פַּד אֲתַפְרִישׁ מִנְקְוֵדָה אִיהוּ רְקִיעַ
פְתוּחַ וְדָאֵי.

נְטוּי עַל רְאֵשֵׁי הַחֲזִיָּה דְאִיהִי נִיצוּצָא דְקַמִּיץ,
הִדָּא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א כב) וְדַמוֹת עַל
רְאֵשֵׁי הַחֲזִיָּה רְקִיעַ, מֵאֵן חֲזִיָּה דָּא מְלֻכּוֹת, דְאִיהִי
נִיצוּץ לְתַתָּא מִן רְקִיעַ, כְּגוּוֹנָא דָּא א (נ"א). מֵאֵן
רְקִיעַ דָּא צְדִיק, וְהֵאֵי אִיהִי חֲזִיָּה אֲשֶׁר תַּחַת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רְאֵשֵׁי הַחֲזִיָּה דְלְתַתָּא נִצַּח
וְהוּד.

וְאִית חֲזִיָּה עֲלָאָה כְּגוּוֹנָא דָּא וְדָא י' עֲלָאָה
דְאִיהִי עַל הַרְקִיעַ, וְאִיהִי מִחְשָׁבָה

הַרְקִיעַ, וְהִיא מַחְשָׁבָה עֲלִיּוֹנָה, כְּתוּב בְּרֹאשׁ הַפְּלָה. הַרְקִיעַ שְׁלָה וְעֲלִיּוֹנָה, וְזוֹ הִיא עֲטֶרֶת תְּפָאֲרֹת. הַרְאִישִׁים שְׁלָה שְׁתֵּי זְרוּעוֹת.

וַיֵּשׁ עֲטֶרֶה בְּרֹאשׁ אָבָא וְאִמָּא, וְהִיא כְּתוּב עֲלִיּוֹן וְדָאִי, וְהַרְאִישִׁים שְׁלָה לְמַעְלָה הֵם אָבָא וְאִמָּא, הִיא י' בְּכָל מְקוֹם, הַקּוֹץ שְׁלָה לְמַעְלָה, וְגוּהָ בְּאִמְצַע, וְסוּפָה לְמַטָּה. הַכֹּלֵל שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ.

הַרְאִישׁ שְׁלָה לְמַעְלָה בְּסוּד הַטְּעָמִים, וְגוּהָ בְּאִמְצַע בְּסוּד (כַּלּ) הָאוֹתִיּוֹת, גּוּף לְשִׁנְיָהֶם, וְקוֹצָה לְמַטָּה בְּסוּד הַנְּקֻדּוֹת, וְלְמַטָּה הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הִיא מִים נְקֻבִים, וְלְמַעְלָה מִים זְכָרִיִּים, הַרְקִיעַ בְּאִמְצַע כְּמוֹ זֶה: א. עֲלֵיהָ נֶאֱמַר וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מִים לְמִים.

וְזוֹדֵי מַחְלֻקַּת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם, שְׁהִיא סוּפָה לְהַתְקִיִּים וְלִהְיֵה כְּנִסֵּי שְׁלוֹם וְיַחְוּד בְּשִׁנְיָהֶם, וְלֹא מַחְלֻקַּת שֶׁל פְּרוּד כְּמוֹ מַחְלֻקַּת קֶרַח וְעֵדְתוֹ עִם אַהֲרֹן, וּמַחְלֻקַּת הַזֶּה שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם, מְשׁוּם שֶׁהַמִּים הַתְּחַתּוֹנִים בּוֹכִים וְאוֹמְרִים, אֲנִי רוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֶי הַמְּלֶכֶת עֶלְת הָעֵלּוֹת, וְרוֹצִים לְעֵלּוֹת לְמַעְלָה. הַרְקִיעַ מְפָרֵד בֵּינֵיהֶם, עַד שֶׁעֶלְת הָעֵלּוֹת שֵׁם אוֹתָם שְׁוִים, י' מְצַד זֶה, וְי' מְצַד זֶה, ו' בְּאִמְצַע, כְּמוֹ זֶה: יו"י, שְׁהִיא א. וְכָל אֵלוֹ קְרוֹבִים לְעֶלְת הָעֵלּוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְאִינוֹן שְׁוִין, וְהֵם שְׁוִים. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיְהִי אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה.

תְּקוּנַת חֲמִישָׁאָה

בֹּא וּרְאֵה, קַמ"ץ הוּא סְתוּם בְּאוֹת י' מְכַל צַד, מַעְלָה אִמְצַע וּמַטָּה, וְזֶה הַקַּמְץ סְתוּם בְּשִׁלְשׁ סְפִירוֹת. הַפְּתִיחָה שְׁלוֹ הוּא

עֲלָאָה, כְּתוּב בְּרִישָׁא דְכֻלָּה, רְקִיעַ דִּילָה ו' עֲלָאָה, וְהִיא אִיהִי עֲטֶרֶת תְּפָאֲרֹת, רֵאשִׁין דִּילָה תְּרִין דְרוּעִין.

וְאִיהִי עֲטֶרֶה בְּרֹאשׁ אָבָא וְאִמָּא, וְאִיהִי כְּתוּב עֲלָאָה וְדָאִי, וְרִישִׁין דִּילָה לְעֵילָא אִינוֹן אָבָא וְאִמָּא, אִיהִי י' בְּכָל אַתְר, קוֹצָא דִּילָה לְעֵילָא, וְגִיּוֹ דִּילָה בְּאִמְצַעִיתָא, וְסוּפָא דִּילָה לְתַתָּא, כְּלָלָא דְאַתּוּן דְשְׁמָא מְפָרֵשׁ.

רִישָׁא דִּילָה לְעֵילָא בְּרִזָּא דְטַעֲמִי, וְגִיּוֹ דִּילָה בְּאִמְצַעִיתָא בְּרִזָּא (נ"א כְּלָלָא) דְאַתּוּן, גּוּפָא לְתַרְוֵיהוּ, וְקוֹצָא דִּילָה לְתַתָּא בְּרִזָּא דְנְקֻדֵי, וְלְתַתָּא אִיהִי הִיא נְקֻדָּה מִים נְוִקְבִין, וְלְעֵילָא מִים דְכוּרִין, רְקִיעַ בְּאִמְצַעִיתָא כְּגוּוֹנָא דָא א, עֲלָה אַתְמַר (בְּרִישִׁית א' ו') וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מִים לְמִים.

וְהִיא אִיהִי מַחְלֻקַּת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם, דְּאִיהִי סוּפָה לְהַתְקִיִּים, וְלֹא עֲלָא שְׁלֵם וְיַחְוּדָא בְּתַרְוֵיהוּ, וְלֹא מַחְלֻקַּת דְּפְרוּדָא, כְּגוֹן מַחְלֻקַּת קֶרַח וְעֵדְתוֹ בְּאַהֲרֹן, וּמַחְלֻקַּת הִיא דְּאִיהִי לְשֵׁם שְׁמַיִם, בְּגִין דְּמִים תְּתַאֲוִן אִינוֹן בּוֹכִין וְאִמְרִין אֲנִן בְּעִיִן לְמַהוּי קְדָם מְלַכָּא עֶלְת הָעֵלּוֹת, וּבְעֵין לְסֻלְקָא לְעֵילָא, רְקִיעַ אִפְרִישׁ בֵּינֵיהוּ, עַד דְּעֶלְת הָעֵלּוֹת שְׁוִי לּוֹן שְׁוִין, י' מְסֻטְרָא דָא, וְי' מְסֻטְרָא דָא, ו' בְּאִמְצַעִיתָא, כְּגוּוֹנָא דָא יו"י דְּאִיהִי א, וְאַלִין כְּלָהוּ קְרַבִּין לְעֶלְת הָעֵלּוֹת, וְרִזָּא דְמֵלָה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְאִינוֹן שְׁוִין, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה ל' כא) וַיְהִי אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה.

תְּקוּנַת חֲמִישָׁאָה

הָא חֲזִי קַמ"ץ אִיהִי סְתוּם בְּאוֹת י' מְכַל

בַּחֲמִשָּׁה אֹר, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ
הָאֲצָבָעוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְהֵם ה'
עֲלִיּוֹנָה, חֲמֵשׁ אֲאֵאֵא, שֶׁהֵם
אֹר אֹר אֹר אֹר אֹר, חֲמֵשׁ
פְּעָמִים, חֲמִשָּׁה אֹרוֹת שֶׁל
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהַנְּקוּד שֶׁלֹּהֶם
אֲאֵאֵא, חֲמֵשׁ שְׁעוּלִים לְעֶשֶׂר.
וְסוּד הַדְּבָר - וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ
מְאֲלָמִים וְגוֹמֵר, וְהֵנָּה קָמָה
אֲלֵמְתֵי וְגַם נִצְבָּה. זֶה א'
בַּחֲל"ם, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִכָּל
הַנְּקוּדוֹת, בְּקוּמָה זְקוּפָה, וְבוֹ
הַתְּעֵלָה (הַסְתַּבֵּל) יוֹסֵף בַּחֲלוּם, וְכֵן
יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיַּחֲלֵם וְהֵנָּה
סֵלֶם מִצָּב אֶרְצָה וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמַיְמָה. זֶה א' שֶׁהוּא רֵאשׁ.
וְהֵנָּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים
וְיורָדִים בּוֹ, אֲמָרוּ בְּעֲלֵי הַמַּשְׁנָה,
עוֹלִים שְׁנַיִם וְיורָדִים שְׁנַיִם, וְהֵם
אֲאֵא.

וְהָאוֹת הַזֹּאת שֶׁהִיא אֶל"ף חֲל"ם
שֶׁהִיא בְּאֲמָצַע, הִיא כְּתוּב עֲלִיּוֹן
שְׁסוּבָב עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל הָעַמּוּד
הָאֲמָצָעִי, וּמִשׁוּם כֶּף וְהֵנָּה
תְּסַבִּינָה אֲלֵמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָה
לְאֲלֵמְתֵי. הַכְּתוּב הַזֶּה נֶאֱמַר בָּה
אֲבָן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ
פְּנֵה. וְהִיא אֲבָן שְׁנַגְזֶרֶת שְׁלֹא
בְיָדִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב עַד דִּי
הַתְּגַזְרַת אֲבָן דִּי לֹא בְיָדִין וְגוֹמֵר,
וּמִשׁוּם שְׁלֹא מוּצָאִים לָהּ אֶת
הַמְּקוֹם מֵאִיפָה שְׁנַגְזְרָה,
שׁוֹאֲלִים הַמְּלֹאכִים הַקְּדוּשִׁים
אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא
מוּצָאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ.

(בְּיָמֵינוּ הָרִי הַזֶּה אֲצִלוּ וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי, זֶה
בְּשִׁכְנֵיהָ הַתְּחַתּוּנָה שְׁאִין לָהּ שֵׁם אֶלֶּא אֲצִילוֹת,
וְזוֹ הַתְּגַזְרַת אֲבָן, מִשׁוּם שֶׁהִיא גְּזֵרַת מַלְכִּין,
וְכֵן גּוֹזְרִים דִּין רַבָּה, זֶה דִּין אֲחֵרוֹן, וְכֵן מַלְכוּת
נִקְרָא סְפִירָה, שְׁאִין סְפִירָה שְׁלֵמָה חוּץ מִמְּנָה
לְמַשָּׁה).

סְטָרָא, עֵילָא וְאֲמָצְעִיתָא וְתַתָּא, וְדָא קוּמְן
סְתִים בְּתַלְתַּת סְפִירָן, פְּתִיחוּ דִּילִיָּה אִיהוּ בַּחֲמֵשׁ
אֹר, דְּאִינוּן חֲמֵשׁ אֲצָבָעָן עֲלֵאִין וְאִינוּן ה'
עֲלֵאָה, (דף כ ע"א) חֲמֵשׁ אֲאֵאֵא, דְּאִינוּן אֹר
אֹר אֹר אֹר אֹר, חֲמֵשׁ זְמִנִין, חֲמֵשׁ נְהוּרִין
דְּעוּבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְנִקְוֵדָא דְּלֵהוּן אֲאֵאֵא
חֲמֵשׁ דְּסִלְקִין לְעֶשֶׂר.

וְרָזָא דְּמִלָּה וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ מְאֲלָמִים וְגוֹמֵר,
וְהֵנָּה קָמָה אֲלֵמְתֵי וְגַם נִצְבָּה (בְּרֵאשִׁית לו
ו). דָּא א' בַּחֲל"ם, דְּאִיהוּ לְעֵילָא מִכָּל נְקוּדִין,
בְּקוּמָה זְקוּפָה, וּבִיָּה אֲסִתְלַק (ג"א אֲסִתְבֵּל) יוֹסֵף
בַּחֲלָמָא, וְכֵן יַעֲקֹב, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שם כח
יב) וַיַּחֲלֵם וְהֵנָּה סֵלֶם מִצָּב אֶרְצָה וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמַיְמָה, דָּא א' דְּאִיהוּ רֵאשׁ, וְהֵנָּה מְלֹאכֵי
אֱלֹהִים עוֹלִים וְיורָדִים בּוֹ, אֲמָרוּ מְאֲרִי
מִתְּנִיתִין, עוֹלִים תְּרִי, וְיורָדִים תְּרִי, וְאִינוּן
אֲאֵא.

וְהָאִי אֶת דְּאִיהִי אֶל"ף חֲל"ם דְּאִיהִי
בְּאֲמָצְעִיתָא, אִיהִי כְּתוּב עֲלֵאָה דְּאֲסַחַר
עַל רֵישָׁא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, וּבְגִין דָּא וְהֵנָּה
תְּסַבִּינָה אֲלֵמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָה לְאֲלֵמְתֵי (שם
לז). הִיא כְּתוּבָא אֲתָמַר בָּה (תְּהִלִּים קיח כב) אֲבָן מֵאֶסוּ
הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה, וְאִיהִי אֲבָנָא
דְּאֲתַגְזֶרֶת דְּלֹא בְיָדִין, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (דְּנִיָּאֵל
ב לד) עַד דִּי הַתְּגַזְרַת אֲבָן דִּי לֹא בְיָדִין וְגוֹמֵר,
וּבְגִין דְּלֹא אֲשַׁפְּחוּן לָהּ אֶתְרַ מֵאֶן אֲתַגְזֶרֶא,
שְׁאֵלִין מְלֹאכֵי קְדִישִׁיא אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא אֲשַׁפְּחוּן לָהּ אֶתְרַ, עַד דְּאֲמָרִין
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְי' מִמְּקוֹמוֹ (ג"א אֲדֵהֲכִי הָא סְבָא לְגַבִּיהָ
וְאָמַר רַבִּי רַבִּי הָאִי בְּשִׁכְנֵיהָ תַתְּמָה דְּלִית לָהּ תַמְן אֶלֶּא אֲצִילוֹתָא,
וְדָא הוּא אֲתַגְזֶרֶת אֲבָן, בְּגִין דְּאִיהִי גְּזֵרַת מַלְכִּין, וְכֵן גּוֹרִין דִּינָא
רַבִּיא, דָּא דִּין בְּתַרְרָה, וְכֵן מַלְכוּת אֲתַקְרִיאַת סְפִירָה דְּלִית סְפִירָה
שְׁלִימָה בְּרַ מִינָה לְתַתָּא).

והאבן הזו היא סגלת מלכים, היא שיחת מלאכי השרת, שיחת חיות ושרפים ואופנים, שיחת כל העליונים והתחתונים, ידיעת השמש והלבנה בעתים, עת וזמן לכל.

כר הטעמים והנקודות והאותיות כלולים בה, קול, דבור ומחשבה כלולים בה. היא כתר תורה וכתר פהנה וכתר מלכות, והיא כתר בראש כל האותיות, כמו זה: ש, ועל האבן הזו אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור, אל תאמרו מים מים.

והיא הקוץ של כל האותיות. ב כמו זה ד. קוץ של כל אות ואות, שעור קומה שלהן ו' ממעלה למטה וממטה למעלה, וסוד הדבר - מקצה השמים ועד קצה השמים, וזה סוד לך יהו"ה הגדלה והגבורה והתפארת וגומר. לך יהו"ה הממלכה - זו מלכות, שהיא בכל.

והיא צפצוף של העופות הקדושים, שנאמר בהם כי עוף השמים יוליף את הקול, הצפצוף של כל הצפרים, שהן נשמות קדושות שמצפצפים בכמה תפלות, שיחת חיות, שהם תלמידי חכמים, ובגללה נאמר ויצא יצחק לשוח בשדה וכו', ואין שיחה אלא תפלה.

ובגללה נאמר, תפלת שחרית חובה, תפלת ערבית רשות, שהיא רשות הלילה בפני עצמה, ומשום כך אין לה קביעות בלילה, שדומה לגלות, אלא פעמים נמצאת שם ופעמים אין נמצאת.

אשרי מי שפוגש אותה, כמו יעקב שנאמר בו ויפגע במקום וילן שם עמה כי בא השמש, עד שבא בעלה ושמר אותה ולן שם עמה. משם ואילך קבעה חובה.

והא' אבן איהי סגולת מלכים, איהי שיחת מלאכי השרת, שיחת חיון ושרפים ואופנים, שיחת כל עלאין ותתאין, ידיעת שמשא וסיהרא בעתים, עת וזמן לכלא.

כר טעמי ונקודי ואתוון כלילן בה, קלא דבור ומחשבה, כלילן בה, איהי כתר תורה, וכתר פהונה, וכתר מלכות, ואיהי תגא פריש כל אתוון, פגוונא דא ש, ועל האי אבנא אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים.

ואיהי קוצא דכל אתוון, ב פגוונא דא ד, קוץ דכל את ואת, שיעור קומה דילהון ו', מעילא לתתא ומתתא לעילא, ורזא דמלה מקצה השמים ועד קצה השמים (דברים ד ג), ורזא דא לך יי הגדלה והגבורה והתפארת וגומר (ד"ה א כח), לך יי הממלכה דא מלכות, דאיהי בכלא.

ואיהו צפצוף עופין קדישין, דאתמר בהון (קהלת י ב) פי עוף השמים יוליף את הקול, צפצופא דכל צפרין דאינון נשמתין קדישין, דמצפצפין בכמה צלותין, שיחת חיון דאינון תלמידי חכמים, ובגינה אתמר (בראשית כד טג) ויצא יצחק לשוח בשדה וכו', ולית שיחה אלא צלותא.

ובגינה אתמר תפלת שחרית חובה, תפלת ערבית רשות, דאיהו רשו דלילה בפני עצמה, ובגין דא לית לה קביעות בלילה דדמיא לגלותא, אלא זמנין אשתפחת תמן וזמנין לא אשתפחת.

זבאה איהו מאן דפגע בה, פגון יעקב דאתמר ביה (שם כח יא) ויפגע במקום וילן שם עמה פי בא השמש, עד דאתא בעלה ונטיר לה, ובת תמן עמה, מתמן ואילך קבעה חובה.

אָבֵר בְּשַׁבַּת אִיהִי רְשׁוּת הַיְחִיד, דְּאִיהִי
בְּרְשׁוּתָא דְּבַעְלָהּ, וְלֹא פְּגוּנָא דְּלִילִיא
שְׁהִלְיָה שְׁהִיתָה יְחִידָה
בְּרְשׁוּתָהּ. זְהוּ שְׁכָתוּב אִיכָה
יִשְׁבָּה בְּדָד.

וְיַעֲקֹב, מְשׁוּם שְׁקִרְבָּה לְבַעְלָהּ
בְּפָגִיעָה שְׁלוֹ, וְדֹאֵי עָשָׂה אוֹתָהּ
חֹבְבָה, וְכִשְׁבָּא הַשְּׁמֵשׁ בְּשַׁחְרִית,
שְׁנָאֵמַר בּוּ כִּי שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְהוּ"ה
אֱלֹהִי"ם, נֹאֵמַר בּוּ וַיִּזְרַח לוֹ
הַשְּׁמֵשׁ, מְשֵׁם וְאֵילָךְ קָשָׁר אוֹתָהּ
עֲמוּ, שְׁהוּא קָשָׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל
יָד, קָשָׁר אוֹתָהּ עֲמוּ שְׁלֹא תִזְוֹ
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. מִצַּד הַשְּׂמָאל
קָשָׁר אוֹתָהּ עִם תְּפִלִּין שֶׁל יָד,
שֶׁהֵן בְּזוּע שְׂמָאל, מִצַּד הַיְמִין
שֵׁם אוֹתָהּ כְּתוּב עַל רֵאשׁוֹ, תְּפִלִּין
שֶׁל רֵאשׁ, וְזֶה בַּיּוֹם שְׁהִיא
קְשׁוּרָה עִם בְּעֵלָהּ, נֹאֵמַר בָּהּ
יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנִי. אָבֵל
בְּלִילָהּ, שְׁהִיא הַגְּלוּת, שְׁהִיא
מְחוּץ לְבַעְלָהּ, וְהִיא רְשׁוּת בְּפָנֵי
עֲצָמָהּ, נֹאֵמַר בָּהּ אֵל תְּתוּדַע
לְרְשׁוּת, וּמְשׁוּם כִּךְ אָמַר דָּוִד אִם
אֲתָן שְׁנַת לְעֵינַי וְגוֹמַר עַד אֲמָצָא
מְקוֹם לָהּ.

עַד כַּאֲן סוּד הַקַּמ"ץ, שְׁהוּא סוּד
הַמְּחַשְׁבָּה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחַתּוֹנָה
(מַעְלָה וּמַטָּה) שְׁהִיא נִקְדָּה בְּרְשׁוּת
בְּעֵלָהּ שְׁהוּא ו' רְקִיעַ, וּפְתַ"ח
בְּלִי נִקְדָּה רְשׁוּת בְּפָנֵי עֲצָמָהּ,
וּנִקְדָּה בְּלִי פְתַ"ח רְשׁוּת בְּפָנֵי
עֲצָמָהּ. שְׁכִמּוּ שְׁהֵאוֹתִיּוֹת הֵן זָכָר
וּנִקְבָּה, כִּךְ הַנִּקְדוֹת הֵן זָכָר
וּנִקְבָּה, אָבֵל הָאוֹתִיּוֹת הֵן
לְנִקְדוֹת כִּמּוֹ הַגּוֹף לְרוּחַ, וְכֵן
נִקְדָּה בּו' כִּמּוֹ חַל"ם אוֹ חִיר"ק
אוֹ שׁוּר"ק. חַל"ם לְמַעְלָה מִן ו'
נַעֲשֶׂה ז', חִיר"ק לְמַטָּה נַעֲשֶׂה
זָנָב גִּימ"ל, שׁוּר"ק בְּאֲמָצַע
הַקּוּץ שֶׁל הָאוֹת ד' קוּץ בְּאֲמָצַע,
וְהַפֵּל אַחַד, אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִי"ם.

אָבֵר בְּשַׁבַּת אִיהִי רְשׁוּת הַיְחִיד, דְּאִיהִי
בְּרְשׁוּתָא דְּבַעְלָהּ, וְלֹא פְּגוּנָא דְּלִילִיא
דְּהוּת יְחִידָה בְּרְשׁוּתָא דִּילָהּ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (אִיכָה א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד.

וְיַעֲקֹב בְּגִין דְּקָרִיב לָהּ לְבַעְלָהּ בְּפָגִיעָה
דִּילִיָּהּ, וְדֹאֵי עֲבִיד לָהּ חֹבְבָה, וְכַד אֲתָא
שְׁמֵשׁא בְּשַׁחְרִית, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (תְּהֵלִים פֶּד יב) כִּי
שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְי' אֱלֹהִי"ם, אֲתַמַּר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית לֵב
לֵב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשְּׁמֵשׁ, מִתַּמָּן וְאֵילָךְ קָשָׁר לָהּ
עֲמִיָּה, דְּאִיהוּ קָשָׁר דְּתְּפִלִּין דִּיד, קָשִׁיר לָהּ
עֲמִיָּה דְּלֹא תִזְוֹ מִיְמִינָהּ לְעַלְמִין, מְסַטְרָא
דְּשְׂמָאלָא קָשִׁיר לָהּ בְּתְּפִלִּין דִּיד, דְּאִינוּן
בְּדְרוּעָא שְׂמָאלָא, מְסַטְרָא דִּימִינָא שׁוֹי לָהּ
כְּתָרָא עַל רֵישִׁיָּהּ, תְּפִלִּין דְּרִישָׁא, וְהִיא בַּיּוֹמָא
דְּאִיהִי קָשִׁירָא עִם (דף כ ע"ב) בְּעֵלָהּ, אֲתַמַּר בָּהּ
יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנִי, אָבֵל בְּלִילִיא דְּאִיהִי
גְּלוּתָא, דְּאִיהִי לְבַר מְבַעְלָהּ, וְאִיהִי רְשׁוּת בְּפָנֵי
עֲצָמָהּ, אֲתַמַּר בָּהּ אֵל תְּתוּדַע לְרְשׁוּת, וּבְגִין
דָּא אָמַר דָּוִד (תְּהֵלִים קֵלֵב ד) אִם אֲתָן שְׁנַת לְעֵינַי
וְגוֹמַר עַד אֲמָצָא מְקוֹם לִי.

עַד כַּאֲן רְזָא דְּקַמ"ץ, דְּאִיהוּ רְזָא דְּמַחְשְׁבָה
עֲלָאָה וְתַתָּאָה (ג"א עֵילָא וְתַתָּא), דְּאִיהִי
נִקְוֵדָה בְּרְשׁוּת בְּעֵלָהּ דְּאִיהוּ ו' רְקִיעַ, וּפְתַ"ח
בְּלֹא נִקְוֵדָה רְשׁוּ בְּפָנֵי עֲצָמוּ, וּנִקְוֵדָה בְּלֹא
פְתַ"ח רְשׁוּ בְּפָנֵי עֲצָמָהּ, דְּכַמָּה דְּאֲתוּן אִינוּן
דְּכַר וְנוֹקְבָא, הִכִּי נִקְוֵדִין אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא,
אָבֵל אֲתוּן אֲנְהוּ לְגַבֵּי נִקְוֵדִי כַּגּוֹן גּוּפָא לְגַבֵּי
רוּחָא, וְכֵן נִקְוֵדָה בּו', כַּגּוֹן חַל"ם אוֹ חִיר"ק
אוֹ שׁוּר"ק, חַל"ם לְעֵילָא מִן ו' אֲתַעְבִּיד ז',
חִיר"ק לְתַתָּא אֲתַעְבִּיד זָנָב גִּימ"ל, שׁוּר"ק
בְּאֲמָצַעִיתָא קוּצָא דָּאֵת ד' קוּצָא בְּאֲמָצַעִיתָא,
וְכִלָּא חָד, אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי
אֵין אֱלֹהִי"ם (יִשְׁעִיהוּ מִד ו').

שָׁבִ"א מָאן אִיהוּ, פֶּאֶשֶׁר יְהִי הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ
הָאוֹפֵן, וְאֵינוֹן אֶת הַמְּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת
הַמְּאוֹר הַקָּטָן, וְאֵינוֹן גּוֹף וּבְרִית, וְלִקְבֻלֵייהוּ
חֲמָה וּלְבָנָה, דְּאֵינוֹן לְקַבֵּל אִימָא עַלְאָה
וְתַתְּאָה.

שָׁבִ"א מִיְהוּ? פֶּאֶשֶׁר יְהִי
הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ אוֹפֵן, וְהֵם אֶת
הַמְּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת הַמְּאוֹר הַקָּטָן,
וְהֵם גּוֹף וּבְרִית, וּכְנַגְדָם חֲמָה
וּלְבָנָה, שְׁהֵם כְּנַגְדֵי הָאֵם
הַעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.

וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ אֶצֶל הַחִיּוֹת (יחזקאל א'
טו), דָּא נְקוּדָה דְתַחֲתוֹת סְגוּ"ל נְקוּדָה
דְלַתְתָא, אֶצֶל הַחִיּוֹת דְּאֵינוֹן צְרִ"י, אֶת שְׁנֵי
הַמְּאוֹרֵת הַגְּדוֹלִים.

וְהִנֵּה, אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ אֶצֶל
הַחִיּוֹת, זוֹ נְקוּדָה שְׂתַחֲתוֹת סְגוּ"ל
הַנְּקוּדָה שְׁלִמְטָה, אֶצֶל הַחִיּוֹת
שְׁהוּ צְרִ"י, אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרֵת
הַגְּדוֹלִים.

וְכֵן אִיהוּ בְּתוֹךְ הָאוֹפְנִים שׁוּר"ק, אוֹפֵן חַד
לְעֵילָא וְאוֹפֵן חַד לְתַתְּאָה, וְאִיהוּ עֲמוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא בִּינֵיהוּ, וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ
דָּא חִירָק דְּאִיהוּ לְתַתְּאָה, כֹּל נִיצוּץ אִיהוּ י',
וְכֹל רְקִיעַ ו'.

וְכֵן הוּא בְּתוֹךְ הָאוֹפְנִים שׁוּר"ק,
אוֹפֵן אֶחָד לְמַעְלָה וְאוֹפֵן אֶחָד
לְמַטָּה, וְהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי
בִּינֵיהֶם. וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ
זֶה חִירָק, שְׁהוּא לְמַטָּה. כֹּל
נִיצוּץ הוּא י', וְכֹל רְקִיעַ הוּא ו'.
יְהוּ"ה שְׁבִ"א הוּא דִין. קַמ־יָן
רְחִמִים, שְׁמַאל וְיָמִין, שְׁמִשָּׁם
נִתְּנָה תּוֹרָה, שְׁהוּא הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, וּבְזִמְנָן שְׁהֵם שְׁבִ"א
קַמ־יָן חֲל"ם, הוּא רְמוּז כִּי בִי
חֲשִׁיק וְאַפְלִטָהוּ, רַק בְּאַבּוּתִיךָ
חֲשִׁיק יְהוּ"ה.

יְהוּ"ה שְׁבִ"א אִיהוּ דִינָא, קַמ־יָן רְחִמִי,
שְׁמַאלָא וְיָמִינָא, דְּמִתְמָן אוּרִייתָא
אֲתִייהִיב דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וּבְזִמְנָא
דְּאֵינוֹן שְׁבִ"א קַמ־יָן חֲל"ם, אִיהוּ רְמוּז כִּי בִי
חֲשִׁיק וְאַפְלִטָהוּ, רַק בְּאַבּוּתִיךָ חֲשִׁיק י'.

מִצַּד זֶה שְׁהוּא יו"י שְׁעוּלָה
יְהוּ"ה, הִנֵּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּשְׁמוֹ לְחוּד בְּכַתְרָא לְפָנֵי שְׁנַבְרָא
הַעוֹלָם, עַד שְׁעָלָה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ
לְבַרְא אָדָם, שְׁהוּא י' בְּרֵאשׁ שֶׁל
א'. כְּתוּר לְמַעְלָה, וְלְמַטָּה נְקוּדָה,
וּבְנִקְדוּת שֶׁל הָאוֹתִיוֹת נוֹדְעוֹת
כֹּל הַסְּפִירוֹת, שְׁהֵם תִּשְׁעֵי נְקוּדוֹת,
וּבְהֵם י"ד נִיצוּצוֹת, וְעֲלֵיהֶם
נִאֲמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאִים בְּיַד
רְמָה, וְהֵם כְּנַגְדֵי הַפְּרָקִים שֶׁל
חֲמֵשׁ הָאֲצְבָעוֹת שְׁהֵם י"ד, וּשְׁנֵי
רְקִיעִים שֵׁם - אֶחָד מִן קַמ־יָן
וְאֶחָד מִן פִּתְחָא, כְּנַגְדֵי שְׁנֵי
הַקְּנִיִם שֶׁל הַזְּרוּעוֹת, וְכֹל נִיצוּץ
הוּא פְּרָק, וְהוּא מְדָה, וְרְקִיעַ
אִמָּה, וְקָנָה, וְקוֹ הַמְּדָה.

מִסְטָרָא דְחַד דְּאִיהוּ יו"י דְּסָלִיק יְהוּ"ה, הוּא
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁמִיָה לְחוּד
בְּכַתְרָא, קְדָם דְּאֲתַפְרִי עַלְמָא, עַד דְּסָלִיק
בְּמַחְשַׁבְתִּיהָ לְמַכְרֵי אָדָם, דְּאִיְהִי י' בְּרִישָׁא
דָּא, תְּגָא לְעֵילָא, וְלַתְתָּא נְקוּדָה, וּבְנִקְוֵי
דְּאֲתוּוֹן אֲשַׁתְּמוּדְעָאן כֹּל סְפִירָן, דְּתִשְׁעֵי נְקוּדֵי
אֵינוֹן, וּבְהוּן י"ד נִיצוּצִין, וְעֲלִיהוּ אֲתַמַּר (שמונת

הַטְּעָמִים הֵם מִן הַפְּתוּר, וְהֵם
בְּרֵאשׁוֹ שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי.
הַנְּקוּדוֹת מִן הַמַּח, וְהֵם בְּרִכּוֹת

יד כח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רְמָה, וְאֵינוֹן
לְקַבֵּל פְּרָקִין דְּה' אֲצַבְעוֹן דְּאֵינוֹן י"ד, וְתַרִין
רְקִיעִין תְּמָן, חַד מִן קַמ־יָן וְחַד מִן פִּתְחָא,
לְקַבֵּל תַּרִין קְנֵי דְדְרוּעֵי, וְכֹל נִיצוּץ אִיהוּ פְּרָק,
וְאִיהוּ מְדָה, וְרְקִיעַ אִמָּה, וְקָנָה, וְקוֹ הַמְּדָה.
טַעְמֵי אֵינוֹן מִן פִּתְרָא, וְאֵינוֹן בְּרִישָׁא
דְּעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, נְקוּדִין מִן

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאֲן דְעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קָדָם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עֲלִינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלִינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ
אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלִינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: ⁽¹²⁸⁾

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרד ה

אדרא
רבא
וזוטא

*

ונספחו
עלין
ו' ספרים
תפלות
ובקשות
גאולת הרשב"י
שירה וזמרה
תהלות הזוהר
תשובת
הרשב"י
עלון אור הזוהר
27-28
חשבונות
הזוהר
רשימת 200
ספרי הזוהר

544 עמודים

5

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרד ד

זהרי
הזוהר

ח' ספרים

חבל על
כל רגע

נשמת הרשב"י

חיים של זהר

השפעות
הרשב"י

רחמי
הרשב"י

הזוהר
והר סיני

הקדמות כח
הזוהר

ליקוטי זוהר
תהילות דוד

סדר
בראשית

416 עמודים

4

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרד ג

אורות
הזוהר

י"ב ספרים

תשובת
הרשב"י

נפלאות הזוהר

תהלות הזוהר

גאלת הרשב"י
במחיצת
הרשב"י

מפעלות הזוהר

אור הרשב"י
הזוהר והערב רב

זכותא דרשב"י
גימטריאות
הזוהר

שער התקונים

שירה וזמרה
בר יוחאי

416 עמודים

3

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרד ב

מאורות
הזוהר

ט"ו ספרים

מאורות הזוהר
התגלות הזוהר

אגרות הזוהר

הרמח"ל והזוהר

עת לעשות לה'
המשיח והזוהר

הצדיקים והזוהר
חשבונות הזוהר

קבלתי ונושעתי
אלה מקראי
קודש

הפצת הזוהר
מצדיקי הרבים

תיבת נח
ישועות הזוהר

אל הערפל

416 עמודים

2

קובץ
אוצרות
הזוהר

כרד א

אור
הזוהר

המחולק

ל-354

ימות

השנה

גדולי

ישראל

והזוהר

*

ערכה

של שעה

768 עמודים

1

קובץ

אוצרות

הזוהר

ברך י

כח

הזוהר

חלק א'

1-34

עלוני

אור

הזוהר

מחודש

אלול

תש"ע

עד

תשרי

תשע"א

360 עמודים

קובץ

אוצרות

הזוהר

ברך ט

תיקוני

הזוהר

דף היומי

חלק ב'

המחולק

ל-354

ימות

השנה

416 עמודים

קובץ

אוצרות

הזוהר

ברך ח

תיקוני

הזוהר

דף היומי

חלק א'

המחולק

ל-354

ימות

השנה

עם

שער

התיקונים

החדש

416 עמודים

קובץ

אוצרות

הזוהר

ברך ז

תיקוני

הזוהר

עמוד

היומי

המחולק

ל-354

ימות

השנה

עם

שער

התיקונים

544 עמודים

קובץ

אוצרות

הזוהר

ברך ו

תורת

הרשב"י

המלמדים
והזוהר

המקוה
והזוהר

הערב רב
והזוהר

אמירת
הזוהר

כהלכתה
שער

התיקונים

זקנים עם
נערים

אור הזוהר
קומיקס

416 עמודים

